



Debatten van de provincieraadszitting

26 januari 2011

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Collega's, wilt ge plaatsnemen alsjeblieft? Dank u wel.
Bij dezen open ik de vergadering van de provincieraad van woensdag 26 januari 2011.

Verlofaanvragen. Zijn er verlofaanvragen? Neen. En ook 'later de vergadering vervoegen' niets?

Vierde punt van de behandeling van de agenda.
Meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Ik vraag bij ordemotie het woord naar aanleiding van de protestactie van de mensen van Lemberge. Ik zou willen stellen dat het uiteraard passend is geweest dat de deputatie een delegatie van die terecht ongeruste mensen – terecht ongerust want het gaat uiteindelijk over hun job – heeft willen ontvangen. Maar ik zou ook willen vragen dat wij als provincieraadsleden zo spoedig als mogelijk verslag kunnen krijgen van dit overleg.

[applaus]

De heer voorzitter

In dezen verdraag ik dat; normaal moet het publiek stilzwijgend zijn. In deze context is het normaal dat geapplaudisseerd wordt. Meneer Fiers vraagt het woord over hetzelfde onderwerp. Meneer Franck, van Merelbeke, u hebt het woord.

De heer Franck

Ik dank u. Ik sluit mij aan bij de vorige spreker. Ik wil wel benadrukken dat er blijkbaar naar informatieverspreiding wat verkeerd gegaan is. Wij hebben in de vorige raad een motie goedgekeurd, unaniem, omtrent de onderhandelingen. Ik heb het gevoel dat die motie niet bekend geworden is bij het personeel, want indien die inderdaad bekend zou geweest zijn, dan denk ik dat die mensen hier vandaag niet zouden moeten geweest zijn. Ook wij moeten geïnformeerd worden maar het is vooral belangrijk dat ook personeelsleden op een adequate manier geïnformeerd worden.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut, u hebt het woord gevraagd.

De heer Liebaut

Voorzitter, ik wil mij aansluiten bij de vorige sprekers in die zin dat ik in deze raad gezien heb dat deze in unanimité achter het voorstel stond van de deputatie. Dat is hier gestemd geweest. Dat is unaniem gestemd geweest. Dat voorstel was opgesteld met de grootst mogelijke zorg voor het personeel en daar blijven wij vandaag als fractie nog altijd achter staan. Maar we zijn ervan overtuigd dat hoe de operatie ook verder verloopt, dat met de grootst mogelijke aandacht zal gekeken worden naar de belangen van het huidige personeel.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Liebaut. Meneer Couckuyt, u was buiten. Ik weet dat gij daar niet vrijwillig waart. Gij werd ondervraagd natuurlijk door de media. Er zijn twee ordemoties geweest: een van meneer Herman van het Vlaams Belang en een van meneer Franck van Groen!. Het woord van meneer Liebaut hebt ge hoord. Zij vragen dat er een moment zal komen om over dit onderwerp, dat in het kabinet van de voorzitter is besproken met een delegatie – kenners dus; mensen die gedelegeerd zijn namens het personeel om met de député te spreken – om daar zo snel mogelijk een verslag van te mogen horen. Ik stel voor, meneer de gedeputeerde, dat dit komt via een commissiezitting. Dat de commissie Sociale Zaken, de vijfde commissie die de commissie is van meneer Couckuyt – we zullen dat ook vragen aan de voorzitter van die commissie, om dat zo snel mogelijk, dat kan desnoods volgende week – om daar een verslag te horen waar ik bij wil zijn. Want ik was daar als getuige, en ook als voorzitter, maar ik bedoel: meerdere oren horen verschillende zaken. Dat daar een verslag zal gegeven worden. Desgevallend, mevrouw de voorzitter van de commissie en meneer de gedeputeerde, in een commissie – in tegenstelling tot de provincieraad zelf – mogen mensen, vreemd aan de commissie, ook in debat gevraagd worden en zij kunnen daar deelnemen ook aan het debat. Wat hier niet kan. En waar zij zich ook allemaal duidelijk aan gehouden hebben als mensen met een grote educatie. Maar meneer de gedeputeerde, mevrouw, ik vraag ook om dat zo snel mogelijk te doen, want ik heb daar ook veel gehoord. Geen nieuws, maar wel niet uit het Westen, voilà. Vraagt nog iemand het woord? We gaan daar niet verder op in maar vormen zo snel mogelijk een commissie waar gerapporteerd wordt wat de grieven waren, geuit in dezelfde bewoordingen van vakbondsmensen, sprekend niet als politici. Gelukkig of ongelukkig, het is maar aan welke kant ge zit. Maar we zullen zeker horen van meneer Couckuyt wat de grieven zijn, wat de bekommernissen zijn, die niet vreemd zijn aan deze vergadering. Mag ik bij dezen het punt ordemotie sluiten? Het is gesloten.

PUNT 1. MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING (OPENBARE ZITTING)

- Vraag van Johan Beke betreffende De Lijn in Oost-Vlaanderen
- Vraag van Rik Franck inzake thuiswerk door provincieambtenaren

De heer voorzitter

Mogelijkheid tot vraagstelling. Maximum een uur. Dus het Lembergse hoofdstuk is afgesloten. Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Ik moest hier nog mevrouw Phaedra Van Keymolen verontschuldigen.

De heer voorzitter

Ik vermoed waarom. Te weten waarom. Huishoudelijk reglement ... wacht, wacht ... nee: vraagstelling.

- Vraag van de heer Johan Beke die in feite een interpellatie wilde houden, maar er is een beetje verwarring geweest. De Lijn in Oost-Vlaanderen. Meneer Beke, u hebt de stoel en het woord.

De heer Beke

Ja, dank u wel, voorzitter, gedeputeerde, collega's. Wij hebben hier in dit halfroond al een aantal keren gesproken over Pegasusplan, over het mobiliteitsplan visie De Lijn 2020. Mensen van De Lijn zijn hier ook al aanwezig geweest in een commissievergadering om hun plannen uit te leggen en wij stellen alleen vast dat sinds al die mooie plannen – en tegenwoordig horen wij veel over plannen en boeken van allerlei mogelijke kleuren – maar dat ook dit plan eigenlijk tot weinig resultaat leidt. En ik ben niet de enige. Ook de Vlaamse volksvertegenwoordiger, met name Jan Rogiers heeft daar ook aan de noodklok getrokken. Er blijkt dat De Lijn, en dat mogen we toch wel stellen, het in Oost-Vlaanderen niet goed doet. Niet goed doet: avondbussen en trams zijn afgeschafte en zo verder, maar ook niet goed doet met betrekking tot de

toekomst. Ik neem aan dat er ook besparingen moeten zijn, dat is overal en daar moet men rekening mee houden. Maar men moet toch een zekere visie hebben om naar de toekomst ook deze provincie te geven waar die recht op heeft. Mobiliteit is een belangrijk punt. Ik heb dat ook al gesteld bij vorige tussenkomsten dat ik vind dat in toenemende mate mobiliteit voor de provincie een aandachtspunt moet zijn. En ik denk dat wij nu meer recht hebben van spreken om twee redenen. Een: wij hebben toch wel vanuit de provincie een bijdrage geleverd met betrekking tot het gratis nachtvervoer in de eindejaarsfeesten. Dat is daar ook met dankbaarheid aangenomen. Ik betreur alleen een beetje dat de provincie, die met zijn logo voorkwam, dat dit nogal petieterig was. Ik vind dat dit groter mocht zijn. Maar enfin, het is een eerste aanzet, maar – en dit is waar ik wil op inspelen – De Lijn erkent dat zij met een probleem zit, dat zij misschien – zij geeft het niet toe – te weinig ambitieus is voor deze provincie. Maar zij zegt zelf: ja, gemeenten en provincies, help ons! Dus ik denk dat we die uitgestoken hand moeten aannemen en dat wij toch wel meer aan die kar moeten duwen, zeker vanuit de provincie. Want het plan dat voorligt in de beheersovereenkomst is voor de komende jaren zeer mager, eigenlijk zelfs nietszeggend. Ik bedoel daarmee buiten studiewerk, studiewerk en nog eens studiewerk is er weinig concreets – dat in tegenstelling tot andere provincies – dat zal gerealiseerd worden. Dus mijn vraag, meneer de voorzitter, is: dit vaststellende – één – of het toch niet opportuun is, meneer de gedeputeerde, dat wij met De Lijn toch verder deze problematiek bespreken en ook van hen horen wat zij bedoelen als zij van de provincie een zekere hulp vragen. En twee: dat wij toch wel eens opnieuw het gesprek aangaan met De Lijn – en dat is dan een voorstel – vragen eigenlijk om de mensen van De Lijn uit te nodigen naar de bevoegde commissie om met hen toch nog eens opnieuw van gedachten te wisselen over de toekomst van Oost-Vlaanderen wat betreft de mobiliteit, het aanleggen van tramlijnen en nieuwe bussen. Ik denk dat dit belangrijk is, dat we daar een belangrijke rol kunnen in spelen. Dus mijn vraag is: hoe kunnen we dit nu aanpakken? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, voorzitter, ik deel wel het ongeduld maar niet het ongenoegen van collega Beke en ook niet van parlementslid Jan Rogiers over de werking van De Lijn Oost-Vlaanderen. Het aantreden van de nieuwe directeur van De Lijn in Oost-Vlaanderen gebeurde een goed half jaar nadat ikzelf in functie was getreden als gedeputeerde, bevoegd voor mobiliteit. Ik kan u alleen maar zeggen dat ik de nieuwe directie als bijzonder communicatief en samenwerkingsbereid heb ervaren. De Lijn is zelf naar ons gestapt, naar de gouverneur en naar mijzelf, om hun toekomstplan voor te stellen en te vragen naar feedback vanuit de provincie. Ook de raadsleden hier hebben in de commissie al uitvoerig van gedachten kunnen wisselen met de vertegenwoordigers van De Lijn in onze provincie. De kritiek lijkt mij ook ietwat voorbarig te zijn over een gebrek aan ambitie van De Lijn. Ik heb daarover ook contact gehad met de stad Gent en daar is men ook niet ontevreden over de manier waarop men momenteel met De Lijn in gesprek kan treden. In de eerste plaats natuurlijk over de uitbouw van het hele tramnet in Gent en de verbetering van de verbindingen tussen de stad en de stadsrand. Men gaat er daar trouwens ook van uit dat de komende jaren heel wat meer in zit voor Gent dan alleen de doortrekking van de tramlijn naar Zwijnaarde. Ik denk, om af te sluiten, dat het eigenlijk geen zin heeft om als Oost-Vlamingen elkaar met de vinger te wijzen in dit dossier. Zo moet ook de opmerking begrepen worden die de woordvoester van De Lijn in De Pers heeft gebracht, die een beetje fout werd neergeschreven. Ik heb haar daarna nog erover aangesproken. Wat zij bedoelde was, dat als iedereen, gemeenten, provinciebestuur en De Lijn en parlementairen, de neuzen in dezelfde richting zetten, dan gaan we heel wat meer binnenhalen in Brussel dan als we elkaar vliegen beginnen afvangen. Ik kan me daar alleen maar bij aansluiten. Dus ten eerste: er is een grondig overleg geweest met de stad Gent over de investeringsplannen en eigenlijk ook alle investeringsplannen die ook in Pegasus en in het project 2020 zaten, zijn eigenlijk weerhouden. Een andere investering bijvoorbeeld, de nieuwe stelplaats die er komt tussen 2012 en 2014, een investering van 80 miljoen euro. Er is nog nooit een stelplaats van die grootte gebouwd voor De Lijn en die komt hier in Oost-Vlaanderen. Dat kan toch ook tellen. De mensen van De Lijn – ten tweede – vragen ook van niet te schieten op de pianist. Zij weten dat het traag gaat. Zij vinden het zelf soms ook erg dat het traag gaat, maar zij worden nu eenmaal ook geconfronteerd met de samenleving zoals die vandaag is, met allerlei overlegmomenten, MER-rapporten en dies meer. Het is allemaal niet zo gemakkelijk meer als vroeger. Het gaat iets trager. Wij vinden dat soms ook vervelend. Wij maken die

DEBATTEN

opmerking ook, maar zij hopen dan ook dat zij, allez, niet beschoten worden wanneer ze die opmerking maken. Zij vragen ook om de lengte van de tekst niet te verwarren met de belangrijkheid van de tekst. Het klopt inderdaad dat de lengte in de nieuwe beheersovereenkomst van De Lijn Oost-Vlaanderen met de Vlaamse regering wat korter is dan bijvoorbeeld met De Lijn Antwerpen. Dat zal dan eerder met de breedvoerigheid van de Brabander te maken hebben die tien lijnen tekst over kleine projecten kunnen plegen, terwijl De Lijn Oost-Vlaanderen zich beperkt tot twee regels voor heel belangrijke investeringen. Dus de lengte van de tekst staat niet in evenredigheid met de belangrijkheid ervan. En tot slot, ik heb de directeur van De Lijn onlangs zelf nog aan de lijn gehad en hij is bereid een samenvatting te bezorgen aan alle raadsleden van de investeringen die gepland zijn in de nieuwe beheersovereenkomst. Mochten er daar nog vragen over zijn, dan komt hij die graag beantwoorden en toelichten op een toekomstige commissie.

De heer voorzitter

Meneer Beke, voldoet dat of hebt u nog een bijkomende vraag?

De heer Beke

Een korte, voorzitter. Ik denk dat het belangrijk is en dat wij er inderdaad verder op willen aandringen om invulling te geven aan mijn vraag om de uitgestoken hand van De Lijn toch aan te grijpen en inderdaad verder met hen in dialoog te gaan. Misschien is dit incident, ongenoegen dat wederzijds misschien een beetje leeft, een begin van een belangrijk keerpunt. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dat was dan geen bijkomende vraag. U hoeft ook niet te antwoorden, meneer Hertog.

Tweede vraag.

- Vraag van Rik Franck inzake thuiswerk door provincieambtenaren

Meneer Franck.

De heer Franck

Ja, dank u. In de raad van december is er een vraag geweest van collega Herman van het Vlaams Belang over thuiswerk. De député heeft daar op omstandige wijze op geantwoord. Nu, ik herneem deze vraag. Waarom? Omdat nu, deze week, in de krant verschenen is dat een aantal provincies eigenlijk ofwel verder staan of verder staan met de communicatie. Ik denk dat Antwerpen en Brabant, dat zal dan weer aan de radde tong gelegen zijn, eigenlijk heel goed communiceren. Zij zeggen dat zij goed bezig zijn, terwijl wij in een bepaalde richting ook goed bezig zouden zijn. Ik stel de vraag ook: waarom? Heel toevallig, deze week, heb ik vernomen dat het gebouw van de Vlaamse gemeenschap aan het Zuid-station in Brussel, of het Noord-station in Brussel, dat men daar een verdieping heeft kunnen doorverhuren. En waarom? Omdat men daar consequent thuiswerk heeft ingevoerd voor de ambtenaren. Dat betekent, om het neologisme te gebruiken, efficiëntiewinst, lees: besparing. Ik denk dat wij als provincie die oefening moeten maken en moeten kijken wat ons dat kan opbrengen. Wij moeten ook kijken naar de toekomst. Mensen die thuiswerken, die hebben nood aan bepaalde zaken, bijvoorbeeld een portable. Als wij in de toekomst computers zouden kopen voor ons personeel, dan denk ik dat wij moeten zeggen: oké, wij gaan vanaf nu consequent met docking stations werking, met portables, zodanig dat op het moment dat mensen willen instappen, dat men eigenlijk vrij vlug kan instappen. Ik weet dat er altijd een aantal mensen is dat denkt dat ambtenaren luiëren zijn, die moeten gecontroleerd worden. Ik denk dat wij dan ook moeten afstappen van het idee dat een ambtenaar moet gecontroleerd worden omdat hij anders niet werkt. Dat een ambtenaar moet prikken omdat hij anders niet werkt. Ik denk dat dit ook vanuit het bestuur een signaal is naar het personeel, dat men echt kan zeggen: oké, wij vinden dat het personeel verantwoordelijk genoeg is om thuis te werken. Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw, de vragen waren ook stellingnamen. Het is aan u.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, meneer de voorzitter. Nu, de vraag is ondertussen een beetje veranderd omdat u zich niet meer volledig kon herinneren dat ik het daar in de maand december al over gehad heb. Het is een vraag ook naar communicatie. Want ik heb toen in december geantwoord dat er wel degelijk ook occasioneel ad-hoctelewerk gebeurt in onze provincie. In het voorbije jaar waren dat er vijftien mensen die daar gebruik gemaakt van hebben. Ik heb toen ook aangegeven dat we daar werk van aan het maken zijn. Dat het dit jaar verder gaat. Dat er gekeken gaat worden, onderzocht gaat worden, want het vraagt toch wel een aantal aspecten daaromtrent die onderzocht moeten worden. Het betreft technische ondersteuning maar er moet ook een draagvlak voor zijn. Het moet ook praktisch haalbaar zijn. Dus al die zaken worden onderzocht dit jaar en dan gaat er gekeken worden of we het ook meer structureel kunnen invoeren of dat we dit ruimer kunnen openstellen voor meer mensen. Nu, een belangrijk aspect, zoals uzelf aangeeft, is in ieder geval het ICT-gebeuren. We zijn volop plannen aan het maken, ook naar de nieuwe campus toe. We hebben nu een nieuw notuleringspakket. Alles is in functie van het meer digitaliseren, alles digitaal maken. En dan gaat dan ook praktisch meer mogelijkheden bieden. Dus uiteraard moeten die zaken allemaal een beetje op elkaar afgestemd worden. Het is iets dat zeker mee in overweging wordt genomen, zeker naar de nieuwe campus toe. De collega heeft het mij net nog eventjes bevestigd, alles moet zo flexibel mogelijk zijn, alles gedigitaliseerd. Met het nieuwe notuleringspakket, waar ook bijlagen en dergelijke mee nu kunnen gedigitaliseerd worden ten opzichte van het huidige systeem – waar er echt nog wel met de dossiers, zoals je ze daar ziet liggen, van de ene naar de andere moet gegaan worden – gaat dat meer mogelijk worden. Al die elementen gaan mee in overweging genomen worden om te kijken of we dit kunnen uitbreiden, of we daar meer structureel gaan doen. Uiteraard, ik heb dat in december gezegd, in januari is dat onderzoek nog niet klaar. Dus dat gebeurt. Maar of ik nu moet communiceren naar de buitenwereld toe, of dat we vanuit de deputatie moeten communiceren, of dat nu al mogelijk is, dat vind ik nu iets te beperkt. Dus ik wil liever wachten met communicatie daaromtrent tegen dat iets definitief is. Dank u.

De heer voorzitter

Dat brengt ons tot het volgende punt.

PUNT 2. DEPUTATIE

- Kennisneming van het huishoudelijk reglement van de deputatie

De heer voorzitter

Kennisneming huishoudelijk reglement van de deputatie. Kennisgeving van het op 23 december 2010 opnieuw vastgestelde huishoudelijk reglement.
We nemen kennis.

PUNT 3. POM OOST-VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

- Actieplan en begroting 2011: kennisneming

De heer voorzitter

Punt 3. Provinciaal Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen, POM. Kennisneming van het actieplan en de begroting 2011.
We nemen kennis.

DEBATTEN

PUNT 4. POM OOST-VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

- Raad van bestuur: vervanging van Karel Uyttersprot namens Voka door Geert Moerman

De heer voorzitter

Punt 4. Provinciaal Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Vlaanderen, POM. Vervanging van Karel Uyttersprot namens Voka in de raad van bestuur door Geert Moerman.

De oppositie heeft met mij afgesproken dat daar geen opmerking over zou gemaakt worden. Het is een geheime stemming die wij gaan houden, uiteraard, over de kandidatuur van de heer Moerman. De stemming is geheim, elektronisch en geopend over het punt 4.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
59 'ja', 15 'onthoudingen'. De heer Moerman is aangeduid.

PUNT 5. POM OOST-VLAANDEREN (OPENBARE ZITTING)

- Raad van bestuur: vervanging van Matthias De Clerq namens de resoc Gent en Rondom Gent door Sofie Bracke

De heer voorzitter

Punt 5. Provinciaal Ontwikkelingsmaatschappij, POM. Vervanging van Matthias De Clerq namens de resoc Gent en Rondom Gent in de Raad van Bestuur door Sofie Bracke.

Zelfde wijze van stemming. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
59 'ja', 15 'onthoudingen'. Mevrouw Bracke is aangewezen.

PUNT 6. WEGEN (OPENBARE ZITTING)

- Toepassing van de omzendbrief MOW 2008/04 m.b.t. de gevolgen van prijsstijgingen van petroleumbitumen bij de aanleg van wegverhardingen in opdracht van het provinciebestuur
- Aanvaarding van lijst wegeniswerken en bitumentoeslag

De heer voorzitter

Punt 6. Wegen en stijging bitumenprijzen. Akkoord met de toepassing van de omzendbrief met betrekking tot de gevolgen van prijsstijgingen van petroleumbitumen bij de aanleg van wegverhardingen in opdracht van het provinciebestuur. Aanvaarden van de lijst met wegeniswerken en bitumentoeslag.

Ook hier bestaat de afspraak geen debat te houden met de fractieleiders van de minderheid.

De stemming is geopend, openbaar en elektronisch.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 7. TRAGEWEGENBELEID (OPENBARE ZITTING)

Reglement betreffende het toekennen van subsidies aan Oost-Vlaamse gemeenten met het oog op de concrete inrichting van hun tragewegennet, inwerkingtreding op 01 februari 2011, opheffing met ingang van dezelfde datum van het desbetreffende reglement van 29 april 2009 mits overgangsregeling

De heer voorzitter

Punt 7. Tragewegensubsidies aan gemeenten. Goedkeuring van het reglement betreffende het toekennen van subsidies aan Oost-Vlaamse gemeenten met het oog op de concrete inrichting van hun tragewegennet, inwerkingtreding op 01 februari 2011, opheffing met ingang van dezelfde datum van het desbetreffende reglement van 29 april 2009 mits overgangsregeling.

Wie vraagt het woord? Niemand.

We gaan stemmen. Punt 7. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
73 'ja'. Het punt is unaniem goedgekeurd.

PUNT 8. WATERLOPEN (OPENBARE ZITTING)

Onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie: voorwaarden voor onderhoudswerken gedurende de periode 1 maart 2011 tot en met 29 februari 2016 (inclusief de ramingen), opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding

De heer voorzitter

Punt 8. Onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie: goedkeuring van de voorwaarden voor onderhoudswerken gedurende de periode 1 maart 2011 tot en met 29 februari 2016 (inclusief de ramingen), opdracht te gunnen bij wijze van openbare aanbesteding.

Eerst meneer Fiers, dan meneer Hertog. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u voorzitter. Tenzij de gedeputeerde nog iets zou willen wijzigen aan het plan of iets zou willen toelichten, wil ik daar een opmerking over maken in een breder kader. Iets later op deze raad, ik zal er straks terug naar verwijzen, is er een interpellatie van mijn hand over wateroverlast, waar dit punt niet helmaal vreemd aan is. Wat hier voorligt, is een procedure waarbij we een aantal diensten zullen vragen op afroep om uit te voeren in de waterlopen, maar die hoofdzakelijk gericht zijn op het versnellen van de waterafvoer. Dat is nu precies, denk ik, een slecht idee in het kader van ons huidige waterbeheer. Eigenlijk zouden we van deze procedure zo weinig mogelijk gebruik moeten maken en precies zoveel mogelijk de vertraagde waterafvoer moeten bevorderen door het meanderen van waterlopen, door het zorgen dat er waterberging kan ontstaan op zo ruim mogelijke oppervlakten. Dan zullen we misschien in de toekomst de problemen niet hebben die we in de voorbije maanden hebben gekend. Maar ik kom daar straks nog op terug.

De heer voorzitter

Meneer Hertog.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, naar aanleiding van dit punt op de derde commissie werd er door verschillende leden van de derde commissie gevraagd om enige toelichting te geven bij het waterlopenbeleid van de provincie. De wateroverlast van de afgelopen maanden is daar wellicht niet vreemd aan. Later kwam dan ook nog de interpellatie van de heer Fiers. Maar ik stel voor dat ik de volledige uiteenzetting daarover al nu geef. Wie dan nog vragen heeft, inclusief natuurlijk de heer Fiers, kan die dan onmiddellijk stellen.

De heer voorzitter

Het is goed.

De heer gedeputeerde Hertog

Collega's, we hebben allemaal de beelden gezien van de wateroverlast in november en ook jongstleden. Die was het grootst in het zuiden van onze provincie, dan vooral in het Denderbekken. Ook op een aantal andere plaatsen heeft zich wateroverlast voorgedaan. Behalve eigenlijk in het volledige westelijke deel van Oost-Vlaanderen waar de problemen redelijk beheersbaar en onder controle waren. Dat heeft waarschijnlijk ook te maken met iets minder neerslagintensiteit op die locaties. Er wordt dan altijd gevraagd naar wat dan eigenlijk de oorzaken zijn van die wateroverlast. Ik zeg dan altijd dat de belangrijkste oorzaak was dat er regen gevallen is. Want dat wordt wel eens vergeten. Men denkt altijd dat elk probleem oplosbaar is. Maar er viel op dat ogenblik, begin november, over een zeer uitgestrekt gebied van Vlaanderen, ongeveer 80 liter water per vierkante meter op 36 uur. Dat is ongeveer zo veel als in de gehele maand november. We komen dat nog wel eens tegen met zomeronweders, maar die zijn dan zeer lokaal, op een plaats. Nu was het eigenlijk over de helft van Vlaanderen dat er zo veel neerslag viel op 36 uur. Die zeer zware neerslag kwam dan ook nog eens terecht op een quasiverzadigde bodem. Er kon geen water meer in de bodem dringen wegens de reeds natte augustus-, september- en oktobermaanden. Die intense neerslag viel niet alleen op een verzadigde bodem, maar zoals ik daarnet al zei, op een zeer uitgestrekt gebied, zodat het totale volume neerslag dat uiteindelijk via de waterlopen, zowel onbevaarbaar als bevaarbaar, moest afgevoerd worden, zeer groot is en was. Dat verklaart onder meer ook waarom het Denderbekken nog altijd problemen kende, ook nadat het al twee dagen gestopt was met regenen: het water moest soms van tientallen kilometers verder nog aangevoerd worden. De combinatie van al deze factoren heeft tot een wateroverlast geleid die we de laatste dertig jaar op dergelijke grote en ruime schaal niet meer gekend hebben. Dan mogen we eigenlijk nog van geluk spreken, want er was geen noordwester storm op de Noordzee en er was ook geen springvloedgetijde op de rivieren zoals de Schelde. Want hadden we daar ook nog eens hoog water gekend, dan waren de problemen waarschijnlijker nog veel erger geweest. Betekent dit dat wij ons daarbij moeten neerleggen? Natuurlijk niet. Ik wil alleen maar benadrukken dat niet alleen maar alle calamiteiten zomaar een oplossing kan geboden worden. Nu, wat betreft dan de werking van onze waterlopen infrastructuur. Het najaarsonderhoud van onze waterlopen was net gestart. Eind oktober, begin november, wordt dat normaal gestart. Waarom? Omdat dan de meeste velden immers vrij zijn van landbouwgewassen. De maïs is dan verdwenen. Dit onderhoud omvat vooral maaiwerken en in mindere mate slibruiming en oeverversterking. De heer Fiers verwijst er daarnet naar dat die maaiwerken vooral de bedoeling hebben water zo snel mogelijk af te voeren, terwijl we het beter zouden ophouden. Zijn uitleg klopt gedeeltelijk. Uiteraard is het belangrijkste principe dat er buffercapaciteit wordt gecreëerd, dat het water traag moet worden afgevoerd worden via meanderen en groenzones langs de kanten en dergelijke. Maar dat neemt niet weg dat sommige waterlopen, en dan vooral de centrale assen, de belangrijke waterlopen van tweede categorie en onbevaarbare waterlopen van eerste categorie, echt wel dienen om zo snel mogelijk massaal veel water af te voeren. En die moeten natuurlijk wel grondig gemaaid worden. Dus we waren nog maar pas bezig met dat najaarsonderhoud. Sommige mensen denken dat de wateroverlast op dat ogenblik vooral ermee te maken had dat we dat najaarsonderhoud nog niet hadden kunnen afwerken, maar volgens mij en ook volgens onze diensten speelt dat in dit geval nauwelijks of geen rol wanneer het over een dergelijke zware wateroverlast ging. In het zuiden van onze provincie was het vooral de Dender die buiten zijn oevers trad en de grootste waterschade veroorzaakte en daar heeft het al dan niet onderhouden van onze onbevaarbare waterlopen uiteraard weinig mee te maken. Zelfs als onze onbevaarbare waterlopen volledig gewasvrij waren geweest en het water dus sneller hadden kunnen afvoeren, dan hadden zij nog gebotst op een verzadigde Dender waar geen druppel meer bij kon en dan waren de calamiteiten op andere plaatsen misschien nog erger geweest. Ons hele waterlopenstelsel dat

wordt ontworpen en beveiligd volgens de norm dat het stelsel probleemloos een afvoer moet aankunnen die statistisch eens op de 25 jaar voorkomt. Dat is een veiligheidsnorm die eigenlijk in heel Vlaanderen wordt gehanteerd. Maar de neerslag van 13 en 14 november 2010 gaf aanleiding tot een afvoergolf die overeenkomt met een statistische terugkeerperiode van meer dan 50 jaar. Globaal genomen kan gesteld worden dat onze provinciale waterlopeninfrastructuur haar werk heeft gedaan, maar met overmacht is geconfronteerd. De zestien bufferbekkens, waarover wij thans al beschikken op onze waterlopen van tweede categorie, hebben zich volledig gevuld. Een aantal zijn ook gaan overlopen omdat opnieuw de ontwerpnormen van eens in de 25 jaar ruim werden overschreden. Er was slechts een technisch defect aan onze bufferbekkens, alsof Murphy ermee gemoeid was, dat was het bufferbekken in Sint-Niklaas waar de klep aan de uitstroomconstructie te laat in werking is getreden. Maar dat euvel werd nog op zaterdagavond 13 november hersteld. Ik kan daarvan getuigen, want ik stond ernaast. Wat zijn nu de conclusies die wij kunnen trekken over ons waterbeleid in de toekomst?

Ten eerste: er wordt wel eens gezegd 'besteden we wel voldoende budget voor het waterlopenbeheer?' Wel, in het budget voor dit jaar is in totaal voor 7.840.000 euro voorzien voor het onderhoud en investeringswerken aan de waterlopen van tweede categorie in onze provincie. Dit betreft enkel de investeringen en het onderhoud, dus niet de personeelskosten. Die staan daar nog los van. Dus voor de 1600 km waterlopen van tweede categorie komt dat eigenlijk neer op een gemiddeld bedrag van een kleine 5000 euro per kilometer waterloop of 5 euro per meter waterloop. Een verhoging van dit budget, wat mijns inziens niet onaanzienlijk is, lijkt mij voorlopig althans niet onmiddellijk nodig. Je kunt een budget nog zo hoog maken als je wilt. Als gronden bijvoorbeeld niet verworven zijn en onteigeningsprocedures niet afgerond zijn, dan mag het budget nog zo groot zijn als men wil, men kan toch niet meer investeringswerken uitvoeren. Op het langetermijninvesteringprogramma van ons bestuur met betrekking tot extra waterbeheersingstructuur staan nog eens vijftien geplande bekkens en drie geplande gemalen. Die zijn allemaal terug te vinden in het budget 2011. Dus dat zou het totaal moeten brengen op 31 provinciale waterbekkens in Oost-Vlaanderen.

Het tweede punt: met betrekking tot conclusies voor de provincie en de toekomst. Momenteel worden alle gemeenten in Oost-Vlaanderen bezocht in samenwerking met de bekkensecretariaten om tegen midden februari een gedetailleerde analyse te kunnen opmaken van de knelpunten die er zijn op de onbevaarbare waterlopen, inclusief dus die van tweede categorie, en de mogelijke oplossingen daarbij. Door de bekkensecretariaten zullen daar ook geactualiseerde overstromingskaarten worden opgemaakt. Uit de gemeentebevestigingen die nu al afgerond zijn, blijkt dat op enkele specifieke knelpunten na, er vraag is naar een bijkomende maaibeurt in de zomerperiode. Momenteel wordt door onze dienst Integraal Waterbeleid een lijst opgemaakt van de waterlopen waar het klassieke najaarsonderhoud blijkbaar niet volstaat en een bijkomende zomermaaibeurt zal moeten worden uitgevoerd. Omdat in de zomer vaak veel waterlopen machinaal onbereikbaar zijn omdat er gewassen staan op de velden, wordt er ook gewerkt aan een kader van vergoeden van schade aan de gewassen. Sommige landbouwers zullen ermee moeten leren leven dat we over de akkers gaan. Ze zullen ons niet op applaus onthalen maar we werken een systeem uit van vergoeding van de gewassen. Een systeem dat gebaseerd is op de prijzen die ondermeer door de Boerenbond worden gehanteerd.

Een ander punt waar wel eens naar verwezen wordt als het gaat om de conclusies in het waterbeleid, is de watertoets. Sinds een vijftal jaren moet bij het goedkeuren van elk plan of bij het afleveren van elke vergunning die impact kan hebben op het watersysteem, getoetst worden of die impact niet schadelijk is. En zo ja, hoe die negatieve invloed kan vermeden worden of toch minstens gematigd kan worden. Ook ons bestuur voert die watertoetsen uit in het kader van machtigingsprocedures voor werken aan waterlopen. Of als we als waterloopbeheerder worden geconsulteerd, voor het geven van een wateradvies bij die watertoetsen die worden uitgevoerd door gemeenten en door het gewest. Wij streven al jaren met de deputatie in het machtigingsbeleid naar zoveel mogelijk open waterlopen – dus wij zijn zeer strikt in het toestaan van het overwelven van waterlopen – en naar voldoende ruimte voor het watersysteem door het vrijhouden van een vijf meter onderhoudsstrook op beide oevers. Ik denk dat mijn collega's kunnen getuigen dat wij regelmatig aanvragen weigeren voor bouwwerken omdat ze op minder dan vijf meter van de oevers worden voorzien. Bovendien geeft ons bestuur ook jaarlijks een vijfhonderdtal watertoetsadviezen aan andere besturen. En in tegenstelling tot wat in de pers verschijnt, over sommige steden en gemeenten, wordt door ons bestuur sedert het opstarten van dit watertoetsinstrument in 2006 wel degelijk grondig rekening gehouden met de overstromingskaarten. Nieuwe verkavelingen die in overstromingsgebieden langs waterlopen van tweede categorie zouden liggen, die krijgen vaak een ongunstig advies. Bij bouwadviezen over nieuwbouw in reeds bestaande verkavelingen wordt een voldoende hoog vloerpeil en een verbod op ondergrondse ruimten opgelegd en dergelijke meer. Bij het creëren van nieuwe verharde oppervlakte wordt zo verplicht extra buffering aan te leggen op het eigen terrein.

DEBATTEN

Een laatste punt misschien: conclusies voor de toekomst, het bijsturen van de veiligheidsnorm voor het ontwerpen van waterconstructies en watersystemen. Ik had het daar straks al gezegd dat ons watersysteem opgebouwd is volgens de T25-norm. Dat komt erop neer dat het een risicosysteem is dat eens in de 25 jaar zou mogen voorkomen. Het probleem is dat de natuur de laatste jaren, jaar na jaar, de statistieken aan het herschrijven is. De regenval die vroeger maar om de 25 jaar voorkwam, die komt nu blijkbaar om de 20 of om de 15 jaar voor. We zullen dus waarschijnlijk moeten nadenken over het herdenken van deze veiligheidsnorm. Er is dringend nood volgens mij aan een debat, niet alleen binnen de provincie, maar ook met andere waterloopbeheerders, binnen het gewest ook, over de in de toekomst te hanteren veiligheidsnorm voor het ontwerpen van dergelijke veilige waterlopeninfrastructuur. Er is al een evaluatievergadering geweest over de wateroverlastproblematiek met minister Joke Schauvliege en daar hebben we ook dit knelpunt al op tafel gelegd. Ze had ons beloofd daar rond een initiatief te nemen waar wij – en daar heb ik alle begrip voor – voorlopig nog op wachten. Ik denk dat zij heel het plaatje in kaart wil brengen. Maar de minister had ons beloofd daarover een initiatief te nemen. Dus wij wachten daar nog op. Tot daar de toelichting voorzitter. Mochten er verder nog vragen zijn ...

De heer voorzitter

Vraagt iemand het woord? Meneer Fiers.

De heer Fiers

Voorzitter, voor de goede orde, ik had met de interpellatie eigenlijk het antwoord willen horen dat de gedeputeerde nu gegeven heeft. Is het zinvol dat ik daar nu op inpik? Bij de interpellatie zijn we natuurlijk zo veel punten verder en dan moet ik natuurlijk nog eens recyclen wat ...

De heer voorzitter

Meneer Fiers ik ben zeer content met uw initiatief. Dus dan valt die interpellatie weg. U hebt het woord.

De heer Fiers

Dank u. Eerst en vooral een dankje aan de gedeputeerde voor zijn zeer volledig antwoord. Waaruit toch blijkt dat er al pakkende initiatieven genomen worden door het provinciaal beleid. Ik constateer mee met hem dat enerzijds de wateroverlast een uitzonderlijke situatie was die de veiligheidsnormen van eens in de 25 jaar overstijgt. Dat we nu iets van eens in de 50 jaar hebben voorgehad. Ik denk dat het niet de eerste keer is dat ik in dit halfroond voorspel dat we moeten vooruit denken en we eigenlijk een soort klimaateffect moeten inschakelen in ons waterbeleid. Dat zal ons misschien op kosten jagen. Aan de andere kant gaat dat veel mensen heel wat leed besparen en in die kring zal dat misschien nog een goedkopere oplossing zijn, maatschappelijk gezien, dan een *business as usual*. Wat kunnen we dan nog doen? We kunnen wellicht van de initiatieven, die de deputatie en die het beleid heeft uitgestippeld, sommige dingen nog wat versnellen. Ik denk bijvoorbeeld aan het faciliteren – en de provincie kan daar misschien ook proactief in zijn – van het zoeken naar en het vrijhouden van een aantal overstromingsgebieden daar waar de knelpunten het hevigst zijn. De bekkenbeheercomité's zijn denk ik volop bezig met de inventarisatie daarvan. Eens als die inventarisatie is gebeurd, kunnen we misschien ook daar initiatieven nemen. Ik denk dat dit een goede zaak zou zijn. Ik denk ook dat wij nog een aantal andere initiatieven kunnen nemen eigenlijk in de zin van het vermijden dat overtollig water de waterlopen bereikt. Dan denk ik aan allerlei soorten van initiatieven inzake buffering, zoals het initiatief om hemelwater op te vangen op nieuw te bouwen percelen of om te bouwen percelen. Daar is eigenlijk al een vrij vergaande richting in. Maar wij kunnen daar nog meer doen. Bijvoorbeeld, in sommige gemeenten worden groendaken gesubsidieerd. Die hebben een heel grote bergende capaciteit, ze hebben trouwens ook nog een aantal andere voordelen naar klimatologische omstandigheden toe, isolatie, als je het wilt. Dus daar zijn nog mogelijkheden. Het stimuleren van nog meer gebruik van regenputten. Zelfs gemeenschappelijke initiatieven rond het gebruik van regenwater. Ik heb het cijfermateriaal niet bij mij maar het is hallucinant hoeveel drinkwater wij eigenlijk verspillen met het doortrekken van wc's en het wassen van auto's, waar we wellicht andere initiatieven zouden kunnen nemen die overtollig water nuttig zouden kunnen gebruiken. Dus iedereen zou erbij kunnen winnen. ...

Eventjes mijn lijstje over lopen, want nu moet ik inpikken op wat de gedeputeerde zei en anders mocht ik zelf het initiatief nemen. Laat mij misschien afronden. Ik heb een aantal puntjes uit mijn verhaal gehaald. Veel daarvan is al in het verhaal van de gedeputeerde gekomen. Maar ik denk dat het brede debat waarover is gesproken dat wij dit ook op provinciaal niveau eens moeten voeren en dat we moeten kijken in welke mate een klimaateffect ons beleid in de komende jaren nog drastisch kan wijzigen. Maar dit was eigenlijk het voorwerp van mijn interpellatie, niet mijn tussenkomst bij dit agendapunt, want wij zullen dit agendapunt wel goedkeuren natuurlijk.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Dank u wel.
Dan gaan we stemmen over punt 8, onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie.

De stemming is elektronisch en openbaar. Ik open ze.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
75 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 9. PATRIMONIUM (OPENBARE ZITTING)

Provinciale School voor Buitengewoon Lager Onderwijs: machtiging aan de deputatie om deel te nemen aan het programma Scholen van Morgen voor de nieuwbouw van een school voor PSBLO Meetjesland campus Zelzate op de campus Stoepe

De heer voorzitter

Punt 9. Ook een punt dat door de twee fractieleiders van de oppositie is aangeduid als niet-vatbaar voor debat.
Patrimonium Assenede. Provinciale School voor Buitengewoon Lager Onderwijs Meetjesland. Machtiging aan de deputatie om deel te nemen aan het programma Scholen van Morgen voor de nieuwbouw op de campus Stoepe.

De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
74 'ja', unanimiteit.

PUNT 10. CULTUUR - CULTUREELERFGOEDCONVENANT (OPENBARE ZITTING)

Cultureelerfgoedconvenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen van 29 mei 2009: goedkeuring van het addendum

De heer voorzitter

Punt 10. Cultureelerfgoedconvenant tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Oost-Vlaanderen van 29 mei 2009: goedkeuring van het addendum 01-01-2011 tot 31-12-2014.
Vraagt iemand het woord?
Neen, dan gaan we stemmen.

De stemming is geopend.

[stemming]

DEBATTEN

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
74 'ja'. Unanimiteit.

PUNT 11. PERSONEEL – PROJECTEN (OPENBARE ZITTING)

Project 'depot': formatietoewijzing en functiebeschrijving

De heer voorzitter

De volgende twee punten werden ook aangeduid door de heren Fiers en Joris als niet-vatbaar voor debat voor hun partij.

Punt 11. Personeel – project: opmaak inventaris in het kader van het depot cultureel erfgoed.
Goedkeuring formatiewijziging en functiebeschrijving.

Wij gaan stemmen over punt 11.
De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
75 'ja', unanimiteit.

PUNT 12. JEUGD (OPENBARE ZITTING)

Jeugdbeleidsplan 2008-2013: goedkeuring jaarplan 2011

De heer voorzitter

We beginnen goed dit jaar. Punt 12. Jeugd. Jeugdbeleidsplan 2008-2013. Goedkeuring Jaarplan 2011.

De stemming over punt 12 is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
59 'ja', 16 'onthoudingen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 13. GEWOON PROVINCIEBEDRIJF PISAD (OPENBARE ZITTING)

Activiteitenverslag 2009: goedkeuring

De heer voorzitter

Punt 13. Gewoon provinciebedrijf PISAD. Goedkeuring activiteitenverslag 2009.
Meneer Joris.

De heer Joris

Ik volg de problematiek van PISAD al heel lang. Ik ben er, in tegenstelling tot wat iemand van de oppositie moet zeggen, positief over. Als ik dat vergelijk met zeven of acht jaar geleden, dan vind ik dat een heleboel van mijn toenmalige punten van kritiek misschien niet helemaal zijn weggewerkt, maar dat er in ernstige mate aan tegemoet gekomen is. Ik zou sommige accenten anders leggen, ik zou sommige dingen anders doen, maar globaal genomen vind ik dat een goed initiatief dat in de goede richting evolueert. En dat is belangrijk. Waar ge staat is belangrijk, maar waar ge naar toe gaat is ook belangrijk.

Ik zou willen dat onderzocht wordt of we dat niet geografisch kunnen uitbreiden. Niet naar andere provincies. Er is een poging geweest die in de doolhoven van de bureaucratie is vastgelopen min of meer. Waar hier niemand schuld treft. Maar ik zou wel graag hebben dat we het kunnen uitbreiden naar stukken van onze provincie die nog niet iets dergelijks hebben. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank meneer de voorzitter. Bedankt voor de positieve benadering in dit dossier. De benadering van PISAD is van dien aard dat elke gemeente binnen Oost-Vlaanderen hierbij kan aansluiten. We hebben inderdaad een uitstapje gehad binnen de scholengemeenschap Denderleeuw-Liedekerke waar ook de gemeente Liedekerke lid geworden is van PISAD maar binnen een concrete context. Dit is nog altijd het geval. Zij betalen wel een andere bijdrage omdat wij als provincie hier niet in tussenkomen. Zij betalen de volle bijdrage voor hun activiteit. Maar het staat open voor iedere van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten. Het ligt natuurlijk ook in de gemeentelijke autonomie dat men zich kan organiseren in andere samenwerkingsverbanden. En dit gebeurt heel vaak. Op deze moment zijn 50 van de 65 gemeenten rond deze uitdaging aan het werk. Wij proberen ook in die gemeenten van gemeentelijke samenwerkingsverbanden of in bestuurlijke samenwerkingsverbanden hen sterk naar methodiek, naar methoden, naar resultaat, op een lijn te krijgen. Het staat open voor iedereen. Wat mij het meeste zorgen baart is dat er nog altijd vijftien gemeenten zijn die, ondanks de subsidies waarmee we zwaaien, in geen samenwerkingsverband betrokken zijn. Maar ook daar wordt aan gewerkt.

De heer voorzitter

Dank u wel. Dan gaan we stemmen over punt 13, PISAD. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
73 'ja', unanimitéit.

PUNT 14. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Projectsubsidies 2011: goedkeuring van de basismodaliteiten voor de besteding van een niet-gereguleerd uitgavenkrediet

De heer voorzitter

Punt 14. Wonen. Projectsubsidies 2011: goedkeuring van de basismodaliteiten voor de besteding van een niet-gereguleerd uitgavenkrediet.

We gaan stemmen. De stemming is geopend over punt 14, Wonen: projectsubsidies.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
73 'ja'. Het punt 14 is unaniem goedgekeurd.

DEBATTEN

PUNT 15. WELZIJN – WONEN (OPENBARE ZITTING)

Begeleiding woonaanpassing thuis: goedkeuring van de netwerkovereenkomst met resultaatsverbintenis voor de periode van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2013 en opheffing van het desbetreffende reglement van 14 juni 2006

De heer voorzitter

Punt 15. Wonen. Begeleiding woonaanpassing thuis: goedkeuring van de netwerkovereenkomst met resultaatsverbintenis voor de periode van 1 januari 2011 tot en met 31 december 2013 en opheffing van het desbetreffende reglement van 14 juni 2006.

Niemand vraagt het woord.

We gaan stemmen over punt 15. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.

74 'ja', unanimitéit over punt 15, wonen, begeleiding woonaanpassing.

PUNT 16. INTERPELLATIE MARC JORIS (OBAC) (OPENBARE ZITTING)

De lonen van directeurs van humanitaire organisaties

De heer voorzitter

Dat brengt ons tot de interpellaties. Interpellatie, punt 16. Interpellatie van Marc Joris inzake de lonen van directeurs van humanitaire organisaties. Meneer Joris.

De heer Joris

Geachte voorzitter, geachte collega's, het onderwerp dat ik hier aansnijdt is eigenlijk voor het eerst echt in de openbaarheid uitgebarsten, zal ik maar zeggen, in Nederland. Ik ga het hier niet hebben over organisaties die alleen in Nederland actief zijn, ik ga mij beperken tot organisaties die ook bij ons actief zijn en waar onze provincie direct of indirect steun aan verleent. En ik ga hier niet de demagogische toer op door te zeggen: kijk eens hoeveel die directeurs verdienen, dus schrap alle subsidies, schrap alle samenwerking. Wat de teneur was van veel van de commentatoren op de websteaks, zowel in Nederland als hier, van de kranten die de cijfers gepubliceerd hebben. De verontwaardiging van hulpverleners, van donateurs, van gewone mensen, die droop eraf. Dat is begrijpelijk. Ik wil hier niet op nader onderzoek vooruitlopen. Ik wil hier een paar cijfers citeren om te illustreren hoe begrijpelijk die verontwaardiging wel is. De directeur van Unicef krijgt een jaarsalaris van – afgerond – 371.000 euro. Die van Artsen zonder Grenzen, 174.000 euro. Amnesty: 116.000 euro. Oxfam: 116.000 euro, plus dan een aantal extralegale voordelen en onkostenvergoedingen. Dat zijn cijfers voor Nederland, maar ik veronderstel dat de orde van grootte van die lonen in Vlaanderen niet anders zal zijn. Dat moet eerst onderzocht worden, maar ik denk dat het in de buurt zal liggen. En ik zie de gedeputeerde zwaaien, dat het ons misschien gerust zal stellen, dat het een Nederlands en geen Vlaams probleem is. Hier moet ge twee randbemerkingen maken voor ge zegt: kijk eens wat een luizige profiteurs. Die liggen moeilijker, genuanceerder, dat is een kwestie van grijswaarden. De ene grijswaarde die ge moet aanbrengen is: hoeveel verdienen mensen met een dergelijke kaderfunctie in een privébedrijf? En ik kan mij voorstellen dat een grote organisatie, zelfs als die niet winst als oogmerk heeft maar liefdadigheid, zegt: ja, maar ik moet wel een goede financiële directeur hebben of een goede personeelsdirecteur of de boel loopt hier in het honderd. En als ik die mensen geen normaal loon op hun niveau bied, krijg ik alleen maar de knoeiers. Dat is een legitieme overweging die ge moogt maken. Ik vind echter wel, dit in acht genomen, ik veeg dat niet van tafel, ik neem dat in acht, maar dan vind ik ook dat voor een liefdadigheidsorganisatie of een humanitaire organisatie enigszins – ik zeg niet 50% of 80% – maar enigszins andere criteria mogen gelden. Iets wat mag in een privéfirma die zelf in principe geld genereert en winst maakt en zelf beslist: wij geven zoveel aan de bovenste laag in de directiefuncties, en zo veel aan de laag daaronder en zo verder, ja ge kunt

zeggen dat is schandelijk veel, maar het is hun geld. Terwijl bij overheidsbesturen, openbare besturen of liefdadigheidsorganisaties is het niet hun geld maar geld dat mensen vol goede bedoelingen gegeven hebben. Voor een directeur, ik denk hier aan een orde van grootte van 10%, zou minder best mogen. Dat kunt ge niet wettelijk maken maar dat zou fatsoenlijk zijn. Dat zou de geloofwaardigheid van een dergelijke organisatie ten goede komen. Ik verwacht niet, ik heb dat ook in mijn tekst geschreven, ik verwacht niet dat een financieel specialist gaat zeggen: het is voor Unicef dus ik werk voor het loon van een kleine typist. Zo draait de wereld niet. Maar hij moet ook niet zeggen: ik wil nu hetzelfde krijgen als een groot, kapitalistisch, winstgevend bedrijf dat alleen maar aan de pocket denkt. Tussen die twee uitersten moet ergens de ethische waarheid liggen. Ten tweede was ik het totaal niet eens met de oproepen van een aantal verontwaardigde burgers die zeiden heel sarcastisch: geef maar heel veel aan die hulporganisaties, want anders gaan die arme directeurs in financiële problemen geraken. Emotioneel is dat begrijpelijk en veel gewone mensen, krantenlezers en kiezers, zullen zo reageren en dat is een oprechte ethische verontwaardiging. Maar als ge een beetje meer nadenkt, zegt ge: maar wacht, misschien verdient die directeur van – ik zeg maar wat – het Rode Kruis onredelijk veel, maar dat betekent niet dat ik het Rode Kruis wil zien verdwijnen. Dat betekent niet dat ik ga stoppen met bloed geven voor het Rode Kruis. Dat zijn een heleboel verenigingen die in wezen goed werk doen op hun terrein. Dat ge alleen moet zeggen: mensen, we willen u niet afschieten, maar we vinden wel dat het loon dat ge aan uw topmannen of topvrouwen uitbetaalt, dat dit buiten proporties is. Dat mag best afgetopt worden. Maar daarmee zou ik niet de werking van al die organisaties overboord willen gooien. Als ik ze overboord wil gooien is er van heel dat lijstje maar een en dat is niet omdat ze teveel verdienen maar omdat ze me politiek tegen de borst stoten. Ge zult wel weten, het is niet Amnesty, die citeer ik vaak genoeg in de positieve zin. Ik zou hier dus vragen dat de deputatie niet alles gaat stopzetten en blokkeren, maar dit probleem minstens eens op een volwassen basis met de partners van de hulporganisaties en van de humanitaire organisaties gaat bespreken. En zegt: kijk eens, hoe zit dat met jullie lonen? Dat is klaarblijkelijk intussen gebeurd, denk ik. Als daar onredelijke loonniveaus inzitten, dan is het het primaat van de politiek om van hier te zeggen: ja, dat is redelijk in vergelijking tot de privésector en dit is niet meer redelijk. Als ge daar niet in snoeit, een beetje minder graai doet en een beetje meer humanitair, dan zoeken we iemand anders om mee samen te werken. Ik vraag me soms ook af als ze zulke enorme lonen krijgen, zoals in de privésector – ik weet het niet, ik vraag het mij alleen maar af – krijgen ze dan ook de nog onrechtvaardiger enorme voordelen zoals gouden parachutes. Ook daarvan is in Nederland een schandelijk voorbeeld van een directeur van een grote liefdadigheidsorganisatie die zich een som laat uitbetalen als de eerste de beste kapitalistische uitbouter die ze aan de deur moeten zetten omdat hij het verknalt heeft. Want dat is dikwijls de bedoeling van een gouden parachute. Dus mijn concrete vraag is: kent de deputatie de lonen van de directeurs of topmanagers van humanitaire organisaties waarmee ze samenwerkt? Zo ja, is dat vergelijkbaar met de privésector? Zo nee, als we dat niet te weten kunnen komen van sommige organisaties, dan moeten we minstens transparantie vragen. We willen dat weten. Wat is het principiële standpunt van de deputatie? Dat is misschien de moeilijkste vraag. Als ik député was, eerlijk gezegd: ik zou er ook niet direct een cijfer op kunnen plakken. Dat mag 90% of 95% zijn, maar daar moet over nagedacht worden. Wat is ons principiële standpunt in het aanvaardbare loonniveau van een directeur, een topmanager van een humanitaire organisatie, vergeleken met een vergelijkbare organisatie in de privésector? Die vraag is moeilijk, maar ge moet die vraag onder ogen durven zien. En de gemakkelijkste vraag – dat zal 'ja' of 'nee' zijn – gaat de deputatie deze problematiek in zijn geheel, met alle aspecten en alle nuanceringsen die ik hier heb aangebracht, bespreken met de betrokken organisaties? Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank meneer de voorzitter. Ik dank meneer Joris voor de vraagstelling, zodanig dat er toch wat duidelijkheid kan verschaft worden over de persberichten, die ook ons bereiken, uit een aantal sectoren die niet de onze zijn, die niet de Vlaamse sectoren zijn, maar die soms wereldspelers zijn. Wat het Kinderfonds van de Verenigde Naties betreft, dit is een wereld organisatie en ik zou dit in dit kader niet behandelen. U weet dat die organisaties van de Verenigde Naties de verantwoordelijkheid hebben van

DEBATTEN

absolute toplui aan te trekken en dat er soms ook exuberante bedragen tegenover staan. Want dit is niet het gedeelte van uw vraag dat u wenst behandeld te zien. Uw vraag is: NGO's in Vlaanderen, hoe zit het hier? Wat is het standpunt van de deputatie hierin? Wel, officieel is er geen standpuntinname geweest van de deputatie hierin. Maar binnen de verantwoordelijkheid die ik heb is mijn benadering dat eerst en vooral ik verwacht van een NGO dat zij op professionele wijze geleid wordt. Op dat vlak hebben wij geen klagen over de NGO's waarmee wij samenwerken, in tegendeel, ik was heel erg onder de indruk bij mijn eerste introducties op dat terrein. Het zijn gemotiveerde, bijzonder sterke mensen, die het management voeren binnen deze organisaties. En als u dan vraagt: welk loon mag daar tegenover staan? Eigenlijk het overeenkomstige loon wat gehanteerd wordt. Want je kunt toch ook niet zeggen: iedereen die kiest om in de overheidsector te werken omwille van het feit dat hij heel erg overtuigd is van die overheidsector, moet dan maar voor iets minder gaan werken. Het is een overeenkomstig loon om hiervoor mensen aan te trekken. Indien nu die organisatie in zijn vlag voert dat men voor grote democratisering, voor een verkleining van de loonspanning en dergelijke is, dan verwacht ik dat in de praktijk men die toepassing van loon voor werk en verantwoordelijkheid, dat men daar toch iets aan doet. Welnu, dat is het geval in de Vlaamse NGO's, waar men in vergelijking met gelijkaardige functies in de privésector, een loon betaalt van 40% tot 60% van wat men in de privésector hiervoor zou kunnen krijgen. Maar in principe is een 100% beloning niet onrechtvaardig. Maar dit kadert natuurlijk niet binnen de doelstellingen van die organisaties zelf. Heel concreet betreft dit de organisaties waarmee wij samenwerken of hoofdzakelijk mee samenwerken. En dit is terug te vinden op de website die deze organisaties 'open boek' noemen en waar zij een grote transparantie nastreven om elke vergelijking, elk indianenverhaal dat hierover zou bestaan uit de wereld te helpen. Dus, u kunt u verder verdiepen op de www.ngo-openboek.be. Maar het loon van bijvoorbeeld de topman van 11.11.11 ligt op bruto 56.000 euro, inclusief eindejaarspremie. Artsen zonder Grenzen, waarvan u weet dat dit een zeer gesofisticeerde organisatie is met bijzondere verantwoordelijkheden, ligt op 74.000 euro bruto. Bevrijde Wereld, waarmee wij samenwerken, bruto 44.000 euro. Damiaan-actie, ook zeer groot met bijzondere verantwoordelijkheden, 79.000 euro, VOS 58.000 euro, Oxfam 43.000 euro, Plan België 69.000 euro. Alles inclusief extra legale voordelen. Trias 60.000 euro, Vrede en land 70.000 euro. Met andere woorden, wij zijn zeer gerustgesteld. Niet alleen in het niveau van de verantwoordelijke managers die men kan aantrekken voor dat loon. Dat betekent dat men binnen de geest van zijn eigen doelstelling erin slaagt gemotiveerde, bekwame mensen te laten werken voor deze overeenkomst. Dus ik ben bijzonder gerustgesteld en ik kan u in dezen ook geruststellen.

De heer voorzitter

Meneer Joris, u hebt nog het woord, maar nu heel kort.

De heer Joris

Ik denk dat mijn vraag, enerzijds in het omstandige en goed gedocumenteerde antwoord van de gedeputeerde, voor dit concrete geval een positief effect zal hebben. Dat het bijdraagt aan inderdaad het wegwerken van indianenverhalen en dat voor een keer we eens trots kunnen zijn. De Nederlanders doen niet alles beter dan wij. Hier zijn we klaarblijkelijk minder graaijerig en minder hebzuchtig, ook op het niveau van hogere directiefuncties in dergelijke organisaties. Dat doet mij groot genoeg en ik hoop dat het veel mensen zal aansporen om zich naar organisaties van hun politieke kleur mild te tonen en zich in te zetten door geld of bloed of een ander product te schenken. Dank u.

De heer voorzitter

Blijf staan als ge wilt meneer Joris over: het trekpaard in het straatbeeld.

PUNT 17. INTERPELLATIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

Het trekpaard in het straatbeeld

De heer Joris

Voor ik mijn stuk ga voorlezen, dat ge toch allemaal al gelezen hebt, zou ik de aanleiding van dit willen vertellen. Om het te kaderen. Ik ben ideologisch geen 'groene'. Maar in mijn hart ben ik iemand die veel van natuur en van dieren houdt. Er zijn twee anekdotes om te illustreren waarom ik dat trekpaard belangrijk vind. Ik weet dat toen wij klein waren, vijf kinderen in vijf jaar, zoals dat in katholieke families toen was, toen kwam nog een melkboer met een paard. Mijn moeder zei dan altijd: kom kijken, het paard is daar. Dan stonden we voor aan het venster, de kleinste op een bankje, en een rij hoofdjes zo telkens in afnemende grootte naar het paard te kijken. Toen dat een gewone vrachtwagen werd, gingen we natuurlijk niet meer kijken. Toen mijn vrouw kanker kreeg, zat mijn kleine, mijn zoon, in het tweede leerjaar. Hij was toen zeven jaar. Hij was daar, begrijpelijk, zeer verontrust en zeer geschokt door. En in een wei, een eind verder in het dorp waar ik woon, stond daar nog een oud boerenpaard – van een oude boer die daar toen nog woonde – dat vroeger de landbouwmachines had getrokken en had gewerkt en geploegd en geëgd en zo verder, maar dat nu alleen nog om sentimentele redenen door die familie werd onderhouden. Als ik dan zag dat het jongetje het heel kwaad had, dan zei ik: kom, we gaan eens naar het paard kijken. Met een stuk appel en een wortel en wat brood. Dat betekende iets voor dat kind op dat moment. Een landbouwmachine kan dat niet betekenen. En dat paard is in augustus doodgegaan en wij hebben daar alle twee voor zitten janken. We zijn al die jaren naar dat paard blijven gaan kijken. Ik weet wat contact met dieren voor kinderen en voor volwassenen kan betekenen. Ge kunt alles met machines doen, maar dat niet. Een machine heeft geen hart, geen rudimenten van een ziel. In een machine herkennen we niets van onszelf. In een hond of een paard – de Indiërs zouden zeggen: in een olifant – wel. Een stukje, een afspiegeling van onze eigen ziel. Nu komt het zakelijke stuk.

Op de webstek van VILT, dat altijd naar ons wordt doorgemailed, las ik met veel plezier over het initiatief van Stal Talpe, ik hoop dat ik het goed uitspreek, een bedrijf gespecialiseerd is in trekpaarden, dat samen met het stamboek van het Vlaams Paard en het Belgisch Trekpaard pleit voor een herintroductie van het trekpaard in en rond de Vlaamse steden en gemeenten. Die arme dieren hebben een slechte reputatie gekregen omdat ze met de hanen worden vereenzelvigd, maar die beesten kunnen daar niets aan doen. Om de betrokken besturen daarvoor warm te maken, werd tijdens Agriflanders in Gent een studiedag georganiseerd – saai denk ik – en werden demonstraties gegeven – niet saai, ik kijk bij mij in het dorp ook altijd naar de jaarmarkt, hoewel ik natuurlijk niets met een trekpaard kan doen, maar ik wil ze toch nog eens zien.

Stal Talpe schrijft terecht: het economisch belang van het trekpaard is weggedeemsterd, maar de kennis van de fokkerij en de omkaderende activiteiten is nog steeds aanwezig. Opdat dit niet verloren gaat, is het van groot belang dat het gebruik van het trekpaard nieuwe bestemmingen krijgt. Men stelt daarom voor trekpaarden opnieuw te introduceren in de Vlaamse steden en gemeenten. In Oudergem loopt al dergelijk proefproject. Dus het is niet helemaal utopisch. Drie trekpaarden en vijf begeleiders van de vereniging Paard en Bos worden daar ingeschakeld in de gemeentelijke groendienst. De trekpaarden trekken onder meer de sproeiwagens en helpen bij het ophalen van vuilnis. Stal Talpe heeft er natuurlijk een professioneel belang bij. Paarden zijn hun broodwinning. Maar ook los daarvan denk ik dat zij gelijk hebben als ze schrijven dat een dergelijk project zowel het paard als de samenleving ten goede komt. Het verlies van het paard, van het trekpaard, in ons straatbeeld en in het contact daarmee, zeker in de steden, dat is een verarming. Dat is evengoed een verarming als dat er een parkje met de grond gelijk wordt gemaakt en door een parking vervangen. Dat zijn dan 'maar' bomen, maar gevoelt dat ge iets verliest als dat er niet meer is. Een kind dat in een stad nooit meer een levend dier ziet, voelt dat er iets verloren gaat. Iets wat ge niet in economische termen kunt uitdrukken. Dat zelfs voor het milieu misschien niet belangrijk is. Zijn de paarden zo goed voor het milieu? Dat is het punt niet. Het is de band met de natuur. De band met de mens, dat is mijn punt. De gemeentearbeiders werken graag met die paarden; dat schijnt hun een zekere extra status te geven. Ze zijn niet meer een gewone vuilnisman. Met een paard werken, geeft hun job meer waarde. Ik weet niet of dat voor de gemiddelde gemeentearbeider waar is, maar het zou in alle geval voor mij waar zijn. Als het echt heel slecht zou gaan met de partij, dan zou ik misschien graag met die paarden gaan werken.

'Stal Talpe' organiseert in samenwerking met het stamboek van het Vlaams Paard en het Belgisch Trekpaard een studiedag en demonstraties tijdens Agriflanders om dit initiatief te steunen. Ik voeg daar nog eventjes ...

DEBATTEN

De heer voorzitter

Meneer Joris, meneer Joris. Mensen, we luisteren. Het is interessant. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik voeg daar nog een utilitair argument aan toe. In grote steden hebt ge geen bosbouw, ge hebt geen grote terreinen. Maar als ge bos hebt waar ge moet hakken en bomen verslepen, is er op vele plaatsen een ernstig probleem dat die grote, krachtige, mechanische machines de bodem samenpersen wat tot een verlies van bodemkwaliteit leidt. Als ge dat met paarden doet, is dat veel minder. Bijkomend als ge het een beetje economisch wilt verkopen, een bijkomend argument. Wij vragen dus: is de provincie bereid dit initiatief te ondersteunen, of er zelfs aan deel te nemen? Zou het bijvoorbeeld niet zinvol zijn enkele trekpaarden voor onze groendienst te laten werken, of op onze provinciale domeinen? Dat zou dan eventueel gecombineerd kunnen worden met ritjes in koetsen of huifkarren. Een plan dat onze collega Lafkioui ook al eens heeft geopperd. Niet alleen treintjes met mechanische voortstuwing te laten rijden, maar ook eens trekpaarden, huifkarren of wagens getrokken door paarden. Dat is voor kinderen en volwassenen dubbele leut, dubbel plezier, dubbele sfeer. Mensen en paarden hebben al duizenden jaren een heel hechte band. Het is niet omdat we nu alle dieren door machines kunnen vervangen, dat we dat oude bondgenootschap, die oude vriendschap moeten opgeven. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Joris. Ik heb u goed begrepen als ge zegt: mocht het slecht gaan in mijn partij, dan zult ge mij in Gent zien rondlopen ...

De heer Joris

... zéér slecht gaan.

De heer voorzitter

Dan zullen we u misschien wel binnenkort zien.
Meneer Vercamer, u hebt het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, voor alle duidelijkheid, hij heeft gezegd: zéér slecht gaat in mijn partij. Maar goed, we zijn het over veel dingen oneens, collega Joris en ikzelf. Maar de liefde voor het paard delen we blijkbaar. Gij zijt de oudste van vijf en ik de oudste van tien. Mijn vader was de achtste van twintig. Daar zijn er twee van die geen boer geworden zijn. ik heb het paard gemend, ik heb geploegd met een paard; ik ben trouwens met een boerendochter getrouwd. Ik heb mijn schoonvader twee keer zien wenen in zijn leven. Dat was als zijn koeien weg moesten, West-Vlaamse koeien, en ik heb hem zien wenen als hij zijn paard weggedaan heeft. Maar goed, dat doet eigenlijk niet ter zake. Het is een interessant thema. Of u een echte provinciale bevoegdheid hebt, is een andere discussie. Maar ik kan u in elk geval zeggen collega dat de ...

De heer voorzitter

We luisteren, mensen, we luisteren!

De heer gedeputeerde Vercamer

Conform de begroting die elk jaar goedgekeurd wordt, zelf en in samenwerking met de provinciale landbouwkamer, de paardenhouderij in het algemeen en het trekpaard in het bijzonder, steunt sinds jaar en dag. We hebben een toelage voor de paardenprijkskamp. Via het provinciaal reglement manifestaties en initiatieven. Er is jaarlijks een gezamenlijk programma dat we door de verschillende paardenverenigingen samen laten indienen. Waar niet alleen het Brabants trekpaard, het trekpaard eigenlijk ook van Dendermonde, we hebben het kweekcentrum indertijd in Geraardsbergen, we hebben het Vlaams paard dat sinds een paar jaar opnieuw geïntroduceerd is en een eigen stamboek heeft, waar het eerst in de Verenigde Staten al een stamboek had, dat een iets lichter type is. Maar goed, we gaan daar niet over discussiëren. We steunen dat allemaal. Die prijkskampen hebben nog altijd zin omdat zij inderdaad publieksmanifestaties geworden zijn waar het grote publiek naar komt kijken – u hebt zelf een voorbeeld gegeven – maar ter zelfder tijd toch nog aanzetten tot enige competitiviteit en inderdaad ook de kweekcapaciteit nog in stand houden. Ook via Het Levend Erfgoed, waarmee we goed samenwerken collega – u hebt het genoeg elk jaar de gastheer te zijn voor de dag van Het Levend Erfgoed in onze provincie, daar komt het paard in hoge mate aan bod. In samenwerking met onze domeinen zijn in de voorbije jaren een aantal initiatieven ontwikkeld. We hebben de exotische dieren weggedaan in Puyenbroeck en ze vervangen door inheemse dieren. Daar is een paard bij. Er zijn al een paar keer manifestaties geweest waarbij we dat paard inzetten. Op vraag van A en B is bijvoorbeeld bij dunning van bossen het paard reeds ingezet. In het domein Het Leen probeert men maximaal trekpaarden in te zetten bij de bosexploitatie. Het probleem is dat wij niet altijd de goede menners hebben. Want het is nog niet simpel om met een paard om te gaan; ge moet daar nog iets van kennen. Er is een lid in uw fractie die daar veel ervaring mee heeft en zelfs een negatieve ervaring een tijdje terug. Maar ik weet toevallig waar het gebeurd is. Maar goed, dat is dus niet simpel. Maar daar waar het past, doen we dat. Niet zo zeer voor het economisch nut, maar eigenlijk om te manifesteren tot wat het in staat is. Bij De Gavers is dat niet zo simpel, want de wegeninfrastructuur is daar minder geschikt. En het is ook niet altijd zo eenvoudig om te zeggen: we gaan nu met paarden de baan op. Want onze wegeninfrastructuur is niet altijd de beste om een paard te mennen op een betonbaan of op een asfaltweg. Dat is niet simpel, zeker rekening houdend met het gemotoriseerd vervoer.

Geresumeerd: sinds jaar en dag is onze provincie niet alleen geïnteresseerd maar ook betrokken bij allerlei programma's rond het trekpaard. En wij zijn blij dat het trekpaard niet alleen nog bestaat maar dat er nog altijd in Oost-Vlaanderen veel gekweekt wordt en aan veredeling gedaan wordt en dat het ook regelmatig in het straatbeeld verschijnt. Als gedeputeerde voor landbouw ben ik daar zeer verheugd in, want het creëert ook een beetje een positiever zacht imago van onze sector naar de buitenwereld.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer De Buck merkte op dat er zelfs volgens Shakespeare een koning bereid was zijn koninkrijk op te offeren voor een paard. Zo waardevol heb ik nog nooit gehoord.

Meneer Joris, een laatste interpellatie.

PUNT 18. INTERPELLATIE MARC JORIS (OPENBARE ZITTING)

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van mandatarissen

De heer voorzitter

Nog niet uw laatste woord, maar een laatste interpellatie inzake de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van mandatarissen. Dat wil ik u horen zeggen waarover dit juist gaat. Dat is volgens mij wettelijk geregeld natuurlijk. Meneer Joris.

De heer Joris

Zoals Multatuli zei: het spijt mij, lezer, dat mijn verhaal eentonig wordt. Dit thema is hier al ettelijke keren teruggekomen. Ik heb hier een heel mapje meegebracht – dat is voor mij natuurlijk gemakkelijk want ik werk daar – van parlementaire initiatieven die strafrechtelijke verantwoordelijkheid van mandatarissen

DEBATTEN

regelen. U zult zich herinneren dat toen indertijd mijn voorganger Tanguy Veys, die intussen parlementslid is geworden en een zeer goed en ijverig parlementslid, de aanleiding was ...

De heer voorzitter

Geen reclamespotjes meneer Joris, als ge wilt.

De heer Joris

De aanleiding toen was de veroordeling van de burgemeester van Damme, Dirk Bisschop, door de correctionele rechtbank, voor een ongeval waarin hij naar gewone menselijke criteria van verantwoordelijkheid en eerlijkheid op geen enkele manier schuldig in was. Daar is een verschil, daar moet een verschil zijn tussen politieke verantwoordelijkheid – ge hebt dit dossier niet snel genoeg op de raad gebracht, dat is een ding – maar iets anders is dat gij strafrechtelijk verantwoordelijk zijt voor het feit dat daar iemand 's nachts tegen een slecht verlicht verkeersbord gereden is. Dat moet beter van elkaar gescheiden worden, dat moet beter geregeld worden. En we zeggen dat niet voor ons zelf, want wij hebben geen uitvoerende mandatarissen. Ik denk dat dit nog wel een tijdje zo zal blijven, maar het gaat om het principe dat zoiets serieus en eerlijk moet zijn. Een politieke fout moet politiek afgestraft worden en het strafrecht moet tussenkomen als er ergens een criminele fout gemaakt is. Maar laat ons die dingen niet vermengen. Ik dacht ook: dat zal allemaal wel al lang geregeld zijn. Wij hebben daar twee keer op aangedrongen door het nog eens op de agenda te zetten. Als ik hier zie in welke fase van uitvoering of nog niet uitvoering die wetsvoorstellen zijn, dan moet ik zeggen: het is nog ver van kant, het is nog lang niet klaar. De burgemeesters van Brussel mogen dan soms bluffers zijn, maar zij zeggen deze keer toch iets verstandigs over deze kwestie. Ook zij trekken aan de alarmbel en zeggen: dat is hier niet houdbaar. Bij een arbeidsongeval of een verkeersongeval, dat de uitvoerende mandatarissen strafrechtelijk de schuld krijgen van dingen waaraan ze niks kunnen doen, dat moet hier dringend veranderen. Het zijn niet mijn politieke vrienden die burgemeesters, maar als zij zeggen: twee plus twee is vier, laat ik dan niet zo dwaas zijn dat te ontkennen. Ik weet ook dat dit buiten de bevoegdheid van de raad en de deputatie *in senso stricto* ligt en ver daarbuiten. Maar we weten ook allemaal het zijn geen gescheiden werelden, de provincie en het Vlaams parlement en het federaal parlement en zo verder. Er is grote uitwisseling van ideeën en personen. Maar de partijen van de meerderheid kunnen zeker reële invloed op de hogere wetgevende niveaus aanwenden om te zeggen: mensen alstublieft maak daar nu eindelijk eens werk van, dat sleept al jaren aan, er wordt al jaren gezegd: ja, het komt binnenkort, maar het komt maar niet. Naar ons zullen ze niet luisteren, maar naar jullie zullen uw partijgenoten toch hopelijk wel luisteren. Ik denk toch dat ze de deputatie van Oost-Vlaanderen ernstig genoeg zullen nemen als die aan de alarmklok trekt of als we hier samen een motie stemmen. Ze zullen luisteren vooral omdat ze weten dat het waar is, dat het probleem nog altijd niet is opgelost. Ik niet, maar jullie, heel de deputatie kan morgen in het zelfde schuitje zitten als die arme Bisschop. En dan zal ik ook rechtstaan en zeggen: dat is een schande dat die gedeputeerde voor dat wordt vervolgd; daar is een wettelijke norm maar dat druist in tegen elk rechtsgevoel. Dan ga ik niet zeggen: ja goed, als ze hem hebben zitten, die gangster van de meerderheid. Zo zitten wij ook niet in elkaar. Hier zit een onrechtvaardige ... Meestal niet, meneer gedeputeerde, meestal niet. Hier zit een onrechtvaardige wet die dringend recht getrokken moet worden. Daarom wil ik vragen: hoe komt het nu dat daar een vertraging is? De deputatie heeft al een paar keer gezegd: ja, ja, we maken ons sterk, we gaan dat aanklaarten en ge zult zien dat ze zullen luisteren. Ze luisteren niet. Kan dat eventueel in de VVP, in de raad, in het uitgebreid bureau, ergens besproken worden? Dat wij iets in gang zetten om het wetgevende niveau tot enige haast aan te zetten? Zij hebben momenteel, ik kan het uit ervaring zeggen, ze stikken niet in het werk de regering. Ze hebben tijd om er mee bezig te zijn. Dat waren mijn drie vragen: hoe komt het dat het blijft steken? Zijn er vanuit de deputatie of vanuit de VVP voorstellen of adviezen uitgewerkt of gesuggereerd of aangegeven? En gaan we dat eventueel in een van onze provinciale fora bespreken? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Joris. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, collega's, dat is inderdaad een ernstig onderwerp. Dat is in 2007 ter sprake gekomen. We hadden toen vanuit de meerderheid een andere mening over de te volgen strategie dan de toenmalige fractieleider van het VB. Ik heb toen aangeboden om de zaak in de commissie permanent te volgen. De voorganger van de huidige interpellant heeft mij toen gezegd: wat gaat die commissie doen? Wat gaat ze heen? Gaan we een hoorzitting organiseren? Gaan we Herman Van Rompuy uitnodigen of zo? Dat was zijn reactie op mijn voorstel om het in de commissie te brengen. Maar goed, gedane zaken nemen geen keer, meneer de voorzitter. Ondertussen is het wel zo dat eigenlijk al een paar dingen geregeld zijn. Er is een decretale regeling inzake de aansprakelijkheid, zowel burgerlijk als strafrechtelijk, wat de schadevergoedingen betreft. Dat is voorzien in artikel 70 en 72 van het Provinciedecreet. Dat is gewijzigd trouwens, heel specifiek daarom, bij het hersteldecreet van 30 april 2009. Dus langs Vlaamse kant is wat dat betreft het nodige gedaan. Het blijft evenwel een probleem. Dat is juist. Publieke rechtspersonen kan men niet strafrechtelijk aansprakelijk stellen voor fouten begaan door hen of mandatarissen. Als gevolg daarvan schiet men dan op de mandatarissen zelf die men wel aansprakelijk kan stellen. Dat probleem moet nog opgelost worden.

Geresumeerd: we hebben een aanbod gedaan het op de commissie te bespreken. Dat aanbod is hooghartig afgewezen op dat moment. Ik doe dat aanbod nog altijd. Ik heb er nog altijd geen probleem mee dat we eens op een zinvolle manier daar een kwartierke tijd zouden aan besteden om door specialisten eens te doen uiteen zetten waar we nu staan en wat we reeds hebben bereikt. Aanbod blijft. Twee: decretaal, langs Vlaamse kant, is al een en ander gebeurd. Drie: daar moet ik toch blijven aan herinneren, wij hebben ook in 2007 reeds onze polis, die voor alle provincieraadsleden loopt bij Ethias. Ik weet wel het is een beetje egoïstisch maar het is inderdaad maar normaal want we zijn niet perfect, we kunnen allemaal in de uitoefening van ons mandaat een kleine of grote fout begaan; daarom is het geen bewust kwaad, het is geen zonde om het volgens de oude moraaltheologen eens te stellen. Maar we kunnen een fout begaan. Ingevolge artikel 1382 BW moet gij die fout herstellen of vergoeden. Dat kan tot zware consequenties aanleiding geven. Daarom, in deze provincie ook reeds, is tijdig onze polis aangepast bij Ethias en is inderdaad een uitbreiding gekomen van de verzekeringspolis Bescherming Provinciale Mandatarissen tot alle provincieraadsleden.

Deze drie punten afgehandeld zijnde, stand van zaken vandaag: in de hele discussie die sinds 2007, de veroordeling van Bisschop en nog anderen loopt, als VVP lopen we wat in het vaarwater van VVSG, die daar een betere bestaffing en uitrusting voor heeft. Maar we hebben hetzelfde probleem voor onze provinciale mandatarissen. Ook voor de uitvoerende deputatie, die is even goed betrokken partij, zoals burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden. Wat is daar de stand van zaken? In 2007 start de VVSG zijn werkgroep op. Wordt aangevuld met externe experts, zowel van universiteiten als uit de verzekeringssector. Zij werken een voorstel uit dat verdedigd is in de commissie Justitie van 4 juni 2008. Deze langzaamheid past grootse zaken. Nadien is er in samenspraak, ook met de Waalse vereniging, men streeft daar naar een federale regeling, en met een aantal parlementsleden gelobbyd om een aanpassing te doen in dit dossier. Dat heeft tot concrete voorstellen geleid. Op 26 maart 2009 en 7 mei 2009. Op dat moment stelt men vast dat er een Vlaamse en een Waalse piste is. Ja, dit land bestaat nu eenmaal uit twee verschillende deelstaten. Maar goed, ik stel ook hier maar vast dat er weer verschillen zijn in benadering. Uiteindelijk heeft men een poging gedaan om de Waalse collega's op de Vlaamse lijn te krijgen en dat is min of meer gelukt. Soms gebeurt dat nog. Wel, hier is het min of meer gelukt. Begin 2010 was er een vraag om advies bij de professoren Verstraeten van de KUL en Masset van de ULG - klassiek Belgisch evenwicht, vrije universiteit en rijksuniversiteit, Waalse universiteit en Vlaamse universiteit – maar goed twee specialisten, en dat is belangrijk, over de haalbaarheid van de teksten die toen voorlagen en die eigenlijk de VVSG stempel droegen. In overleg dan met professor Verstraeten en vooral zijn assistente Vanessa Franssen, eind april 2010, is er een wetsvoorstel uitgeschreven. Dat was een groot compromis. Dat hield inderdaad in dat ook publieke rechtspersonen strafrechtelijk zouden kunnen aansprakelijk gesteld worden en men het niet meer zou moeten afwenden op de fysieke persoon, zijnde de uitvoerders, de schepenen, gedeputeerden, provincieraadsleden, gemeenteraadsleden. Vooral voor lichte fouten – en men zou de mandatarissen daarvan uitsluiten. Zo vermijdt men gevallen zoals Damme. Want nu volstaat de lichtste fout om een mandataris aan te spreken. En gij hebt rechters die zeggen: met kleinigheden houden we ons niet bezig. Maar ge hebt anderen die blijkbaar vinden dat de voorbeeldfunctie zodanig erg moet zijn dat men voor de grootste onnozelheid zelfs de publiek verkozen mandataris moet kunnen pakken. Verder geef ik daar geen commentaar op. Dus zelfs in de regeling die men zou willen maken, zou dat vermeden worden. Maar blijft overeind staan dat bij zware fouten, bij bedrog en herhaalde lichte fouten – dat zijn dingen die we continu terugvinden in ons rechtsverkeer – dat

DEBATTEN

men dan wel nog zou kunnen optreden. Wat ook logisch is. Men wil geen immuniteit creëren voor de mandataris, maar men wil zorgen dat zij met een gerust gemoed hun dagelijks werk kunnen doen. Dat voorstel bestaat, maar de stand van zaken is nu dat men met de regering voor lopende zaken zit. Theoretisch zou het parlement een initiatief kunnen nemen. Ik heb daar met parlementsleden zeker al lang over gesproken. Die zeggen: het is strategisch waarschijnlijk beter dat men daarmee wacht tot er een nieuwe regering geïnstalleerd is en dat men het dan snel via een regeringsvoorstel laat indienen. Dat zal het snelst gaan. Dat is vandaag de stand van zaken. Ik herhaal mijn aanbod, meneer de voorzitter, om het desgevallend nog door specialisten nog te laten uitleggen op de eerste commissie. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, gezien de ernst van de zaak is het natuurlijk een uitstekend iets dat wij hier als provincieraadslid binnen dit opzicht door die verzekering gedekt zijn. Dat is een buitengewone veiligheidsklep. Maar wij zijn ook door deze raad aangesteld als vertegenwoordigers van de provincie in zoveel verschillende instellingen en organisaties. In het belang van iedereen die hier aanwezig is en die een dergelijk mandaat draagt lijkt het bij de voorbereiding van die commissie – en dat kan bijzonder interessant zijn meneer de gedeputeerde en ik zou dat peilen bij al die verschillende instellingen – dat zij hun vertegenwoordigers voor een zelfde verzekering inderdaad dekken. Ik zit in de Bouwmaatschappij Lokeren, daar is dat inderdaad gebeurd. Ik veronderstel dat dit in heel veel instellingen zo is. Maar waar het niet gebeurd is tot nu toe, is het risico voor de provinciale mandataris bijzonder groot. Vandaar mijn vraag om een enquête te houden, een peiling te houden, in hoe verre dat inderdaad binnen al die verschillende instellingen ondertussen reeds gebeurd is en een dergelijke verzekeringspolis is afgesloten.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, het is collega Bruggeman die een paar weken terug de zelfde vraag aan mij gesteld heeft en ik ben bezig dat een beetje te inventariseren. Ik denk dat we voor sommige gevallen gedekt zijn door onze polis. In andere gevallen zou er mogelijk een uitbreiding moeten zijn. Alleen, feitelijk zijn het de maatschappijen zelf die uw verantwoordelijkheid moeten dekken. Ik heb de slechte, of de goede, gewoonte als ik een mandaat opneem, om daar altijd naar te informeren of die aansprakelijkheid al dan niet gedekt is al was het maar voor uw gerechtelijke bijstand als er een procedure komt, want gespecialiseerde advocaten zijn duur geworden. Maar dat heeft te maken met het feit dat zij daar veel voorbereiding aan hebben en dat ze lang hebben moeten studeren om die kennis te verwerven.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Ik stel dat de gedeputeerde wil zeggen dat er hij geen bezwaar heeft tegen mijn voorstel en dat er inderdaad een onderzoek zal geopend worden of dit inderdaad zo is. Zo begrijp ik hem.

De heer voorzitter

Meneer Joris, uw motie is daaraan gekoppeld. Ik zou ze ook nu ter stemming voorleggen. Want anders komen we nog een keer op een apart thema terecht. Is het goed? De motie onder punt 22 gaan we meteen ook afhandelen. Meneer Joris, heel kort want we gaan dan stemmen.

De heer Joris

Ik ga de argumentatie niet herhalen. Dat is natuurlijk dezelfde als in mijn vraag daarjuist. De tekst van de motie luidt:

“De Oost-Vlaamse provincieraad dringt bij de federale overheid aan op een dringende wettelijke regeling van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van mandatarissen.”

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, ik zou om dezelfde redenen van 2007, voorstellen om de motie niet te stemmen. De zaak wordt behandeld bij de federale overheid vandaag. En ik wil in elk geval vragen om nog wat respect te hebben. Als er een nieuwe regering is en ze neemt die zaak niet ter hand, dan moeten we zeggen dat zij nalatig geweest zijn. Dus ik zou voorstellen dat de motie vandaag ingetrokken wordt, collega, en dat we ze vervangen door een engagement om de situatie grondig toe te lichten, ook naar de eigen verantwoordelijkheden in de organen waarin we de provincie vertegenwoordigen, dat we de nieuwe regering de kans geven om het werk dat klaar ligt aan te vatten. Maar als ze hun werk niet doen, dat we dan vragen ... allez.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

Als de gedeputeerde daar een termijn op zet, zoveel maanden na de nieuwe regering, niet zoveel jaar, maar drie maanden of zo iets ... is dat redelijk? Verkocht! Eenmaal, andermaal. Wel dan trek ik deze motie in en ik onthoud heel goed: drie maanden na het aantreden van de volgende regering. Ik heb misschien dan een lange witte baard, maar dan nemen we dat onderwerp terug op.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Joris. Punt 22 wordt geschrapt, is van de agenda afgevoerd en moet niet ter stemming gelegd worden.

PUNT 19. INTERPELLATIE JAN FIERS (OPENBARE ZITTING)

De recente wateroverlast in Oost-Vlaanderen

DEBATTEN

De heer voorzitter

Interpellatie van Jan Fiers over de recente wateroverlast in Oost-Vlaanderen ... is zonder ... daar zijn we door. Dank u wel meneer Fiers.

PUNT 20. INTERPELLATIE STEVE HERMAN (OPENBARE ZITTING)

Laadpunten voor elektrische fietsen

De heer voorzitter

Punt 20. Meneer Herman, inzake de laadpunten voor elektrische fietsen.
Meneer Herman, u hebt het woord.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Collega's, dit voorjaar plaatst Toerisme Limburg vijftig oplaadpalen voor elektrische fietsen. Volgens de Limburgse gedeputeerde is de verwachting dat over vijf jaar een fiets op drie een elektrische fiets zal zijn. Daarmee stijgt natuurlijk ook de vraag naar locaties op het fietsennetwerk waar batterijen kunnen worden opgeladen. In Limburg is het opzet om aan deze vraag tegemoet te komen. De Limburgse provincie heeft dan ook de ambitie om het dichtste netwerk van oplaadpunten in de Benelux te realiseren tegen januari. En eind maart zal Toerisme Limburg vijftig erkende fietscafés gratis uitrusten met een oplaadpaal. Ze zullen worden aangeduid met aparte bordjes en staan evenwichtig verspreid over de tweeduizend kilometer lange fietsknooppunten, netwerk, met andere woorden. Er staat dus gemiddeld om de 40 km een oplaadpaal. Mijn vragen zijn dan ook de volgende: wat is de huidige toestand met betrekking tot oplaadpalen voor elektrische fietsen in Oost-Vlaanderen? Is hier een vraag over nood? hoeveel laadpalen staan er eigenlijk in Oost-Vlaanderen? Op welke manier worden deze laadpunten aan het publiek bekend gemaakt? Heeft de deputatie de intentie om een gelijkaardig project zoals dat van de Limburgse collega's te lanceren? Zo neen, waarom niet?

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Herman. Meneer Couckuyt.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u meneer de voorzitter. De vraag van meneer Herman is zeker actueel. Er is inderdaad een zeer grote stijging van het aantal elektrische fietsen. Ook de verhuur van elektrische fietsen zit echt in de lift binnen de toeristische sector. We zijn ons heel erg bewust van deze stijgende interesse en we weten ook dat het heel eenvoudig is een elektrische fiets op te laden. Dit kan via een eenvoudig stopcontact. Sinds 2010, nu kom ik dus ter zake, vragen wij onze fietsvriendelijke cafés – dit zijn gelabelde infrastructuur die we met Toerisme Oost-Vlaanderen bekijken – en restaurants een laadpunt ter beschikking te stellen. Dit wordt vermeld op onze website www.tov.be. Jaarlijks geven we ook een infobrochure uit over de fietsvriendelijke instellingen en de fietsverhuurcentra. Sinds 2010 worden daarin alle uitbatingen die over een oplaadpunt beschikken met een icoontje vermeld. En momenteel, als het over cijfers gaat meneer Herman, hebben wij een 38 door ons gelabelde fietsvriendelijke cafés en restaurants, die een oplaadpunt ter beschikking hebben. Dit betreft vijf in de Leiestreek die een klein gedeelte Oost-Vlaanderen ook heeft binnen toerisme, zestien in het Meetjesland, drie in de Vlaamse Ardennen, Scheldeland zeven, Waasland zeven. Het aantal oplaadpunten mag gerust hoger ingeschat worden omdat de logies met oplaadpunten hierin niet meegerekend zijn. Wat opvalt is wel dat de regio Vlaamse Ardennen, waar je zou gaan denken dat de elektrische fietsen meest van toepassing zouden kunnen zijn gezien de uitdagingen van dit landschap, daar zijn het minste oplaadpunten. Het is een punt waar dus kan aan gewerkt worden. Anderzijds is het ook dat er oplaadpunten zouden kunnen zijn en die kan men gebruiken op openbare plaatsen die meer uitstraling hebben maar daar is een kostenplaatje aan verbonden. Dit is 350 tot 500

euro per oplaadpunt. Ik ben alleszins bereid om met Toerisme Oost-Vlaanderen na te gaan in welke mate wij nog meer kunnen doen langs onze eigen fietsnetwerken of op provinciale domeinen – dit zou in overleg zijn – of op fietsrijpunten waar men nu al via gsm onze netwerken kan gaan volgen. We gaan alleszins meer ondersteuning geven, promotioneel en logistiek en financieel, aan fietsvriendelijke restaurants en cafés die nu reeds oplaadpunten hebben. We gaan de uitbaters sensibiliseren en informeren om maximaal hun steentje bij te dragen waar nog geen oplaadpunt is. Dus we gaan hier actie ondernemen.

De heer voorzitter

Meneer Herman, blijf niet staan, want ge zit.

PUNT 21. INTERPELLATIE STEVE HERMAN (OPENBARE ZITTING)

De stelling van de Wase burgemeesters die willen dat Oost-Vlaanderen meer investeert in het Waasland

De heer voorzitter

Interpellatie van Steve Herman over de stelling van de Wase burgemeesters die willen dat Oost-Vlaanderen meer investeert in het Waasland. Meneer Herman, u hebt eens te meer het woord.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Collega's, recent werd mijn aandacht getrokken door een persbericht. Hierin stond dat de Wase burgemeesters zouden willen dat de provincie meer in het Waasland investeert. Investeert met middelen van het 500.000 euro dividend die ze uit Interwaas, het intergemeentelijk samenwerkingsverband voor streekontwikkeling in het Waasland, ontvangt. De provincie bezit 30% van de aandelen van Interwaas en omdat Interwaas aandeelhouder is van een maatschappij Linker Scheldeoever, stroomt jaarlijks ongeveer 500.000 euro aan dividenden uit de Waaslandhaven terug naar de provincie. We stellen echter een onevenwicht vast wat de investeringen tussen de regio's in de provincie betreft. Daarom vragen we dat de provincie de dividenden van Interwaas opnieuw in het Waasland investeert. Ik citeer hier de burgemeester van Beveren, Marc Vandevijver van het CD&V. Vandevijver voegt eraan toe dat er met de deputatie nog overleg moet volgen. De burgemeesters van Sint-Niklaas, Beveren, Lokeren, Stekene, Temse, Sint-Gillis-Waas en Zwijndrecht vragen af om tegen hun volgende overleg een lijstje met investeringssuggesties op te maken. Mijn vragen zijn de volgende: gaat de deputatie akkoord met de stelling van de Wase burgemeesters dat de provincie onevenwichtig zou investeren in de diverse Oost-Vlaamse regio's? Wat is het standpunt van de deputatie omtrent de suggestie om meer in het Waasland te investeren? Hebben de burgemeesters hun lijstje met hun investeringssuggesties al overgemaakt en zo ja, wat waren deze suggesties? Is er ondertussen een overleg geweest tussen de burgemeesters en de deputatie? Zo ja, wat waren de resultaten van dit overleg? Zo neen, is er een overleg gepland en wanneer gaat dit overleg door?

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, collega's, was het maar waar dat de cijfers juist zouden zijn die geciteerd worden. We moeten niet alles geloven wat er in de gazet staat. We moeten altijd een kritische blik hebben, een beetje controleren, *check and double check*, controle en dubbele controle. Een oude stelregel die politici zich zouden moeten eigen maken. Maar het strookt dus niet met de realiteit dat er 500.000 euro naar de provincie gaat. We hebben in de voorbije tien jaar, ik ga over tien jaar spreken!, 412.000 euro aan

DEBATTEN

dividenden gekregen. Op tien jaar! Maar het is wel juist dat er in een bepaald jaar, namelijk in 2008, 500.832 euro uitgekeerd is aan de aandeelhouders, waarvan wij er maar ene zijn, met bijna 30% van de aandelen. Dus alles gerelativeerd 412.600 euro aan dividenden of 40.000 euro per jaar. Minder dan een tiende van het bedrag dat wordt voorgehouden. Maar ook de grootteorde van het bedrag is niet direct van dien aard dat het voor wezenlijke investeringen in de regio zou kunnen gebruikt worden. Dat doen we ook niet. Alle inkomsten die we boeken gaan in de grote pot. Wij vragen alleen, wij proberen te benaarstigen dat we een rechtvaardige vergoeding krijgen voor het geïnvesteerde kapitaal. Dat is niet rechtevenredig met onze investeringen in de sector. Dus ik heb in dezen al bij herhaling gezegd dat de provincie participeren, zelfs in intercommunales, altijd als een hefboom heeft gebruikt om bij te dragen tot de ontwikkeling van een bepaalde regio of subregio. Ge moogt niet vergeten dat wij aan de basis liggen van het ontstaan van die streekintercommunales, die zich situeren in de jaren '60, na de expansiewet van Gaston Eyskens, april 1959, die de industrialisering van Vlaanderen mogelijk gemaakt heeft toen we nog geen fusies hadden en talrijke kleine gemeenten. Dat is de reden waarom de provincie het initiatief genomen heeft om in de diverse subregio's van deze provincie streekintercommunales op te richten waarin wij een belangrijke participatie hadden maar niet de meerderheid. Die zijn vandaag nog altijd nuttig en belangrijk. Zeker in het Waasland. De opbrengsten uit participaties die dienen tot dekking van de algeheelheid van de provinciale uitgaven, zoals we dat technisch omschrijven. Dat belet niet dat wij in het kader van ons regulier of zelfs projectmatig beleid niet consequent onze rol zouden spelen, ook in het Waasland. Maar we kunnen en we mogen dat niet gaan afwegen op een apothekersweegschaal of we zitten in een discussie zoals sommige 'minder goede Europeanen' in Europese landen die voeren in het kader van de Europese Unie. Minstens evenveel terugkrijgen als men er insteekt. Zo marcheert dat. Wij moeten ons werk doen conform onze beleidsverklaring en ook regionaal, over heel de provincie gespreid, initiatieven nemen. Elke collega zal op een aantal initiatieven kunnen wijzen. Ik verwijs naar twee. Ten eerste de sector Water, een sector die iemand van het Waasland heel goed kent. Alleen al in deze legislatuur hebben wij in de sector Water in het Waasland ongeveer 3.374.000 euro ingezet. Wij zetten in op de centra voor volwassenenonderwijs, zowel in Lokeren – collega Liebaut, gij kent dat dossier zeer goed, wij hebben daar indertijd hartelijke gesprekken over gevoerd bij de overname – het is een goede zaak dat de provincie dat overgenomen heeft want het heeft een bovenlokale uitstraling en werking gekregen. Hetzelfde in Beveren waar wij in een heel bijzondere constructie zitten. Een gemeentelijk technisch instituut waar wij het centrum voor volwassenenonderwijs in hebben zitten. Er zijn nog vele voorbeelden te geven. Glastuinbouwgebied Beveren, samen met een collega van Ruimtelijke Ordening zijn we daar actief. Sector Economie, doelstelling twee: stedelijke ontwikkeling. Project Windland/Sint-Niklaas. Provinciale cofinanciering, budget 2010 148.591 euro. Dat is al bijna vier keer wat we in 2008 als dividend kregen. En zo zijn er talrijke voorbeelden te geven.

Geresumeerd: wij gaan niet akkoord met de stelling die u citeert van de Wase burgemeesters dat we onevenwichtig zouden investeren, om in het Waasland meer te investeren. We doen wat we menen te moeten doen, conform een beleidsnota, conform een budget, dat in deze raad goedgekeurd is. Wij zijn goede uitvoerders. Ik heb geen lijst met investeringssuggesties. Het enige wat we hebben is een momentopname toen we samen met de gouverneur en de gedeputeerden en de provinciegriffier ons dossier aan de gemeente gebracht hebben. Dat is opgelijst. De gouverneur heeft daar een dik boek over uitgegeven waarin u kunt volgen wat wij daarmee gedaan hebben. Overleg? Wij hebben veel overleg, formeel en informeel, met burgemeesters, met de intercommunale. Wij weten dat daar een en ander leeft. Wij lezen ook gazetten, maar we geloven niet altijd wat er in de gazet staat.

Dus: wij hebben dividenden gekregen maar die zijn veel minder dan wat in de krant staat. En men vergeet er altijd bij te zeggen dat in de moeilijke jaren, eind van de jaren '70, begin van de jaren '80, deze deputatie, deze raad, deze provincie geen frank dividend gekregen heeft. Meer nog, dat wij toen in moeilijke omstandigheden de verliezen van de intercommunale Land van Waas, zoals ze zich toen nog noemde, hebben helpen delgen. Wij hebben daar meer aan gedaan dan nodig. Maar we doen dat met plezier omdat we denken dat we daarmee een belangrijke bijdrage leveren voor inderdaad het welzijn van de burgers, ondermeer in het Waasland. Inkomsten gaan in de algemene pot, worden aangewend voor het geheel. Wij doen zo, niet alleen in het Waasland, wij spelen zo niet alleen in het Waasland, maar ook in de andere subregio's van deze provincie.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Herman.

De heer Herman

Ik dank de député voor zijn antwoord. Nu, het bedrag van de 500.000 euro dat is een uitspraak van een CD&V-burgemeester die ik op zijn woord heb geloofd. Nu, ik neem uw suggestie natuurlijk ter harte dat ik in het vervolg uitspraken van CD&V-burgemeesters dubbel ga checken. Dat zal ik in de toekomst zeker doen. Nu, als ik mag concluderen van al wat u hebt gezegd, komt dit erop neer dat de burgemeesters van het Waasland of uit die regio, dat het eigenlijk klagers zijn zonder inhoud. Dat concludeer ik uit uw antwoord.

De heer voorzitter

Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Voorzitter, ge moogt uit mijn woorden niet meer halen dan eruit te halen is. Mark Vandevijver heeft in het fameuze artikel van 24 december 2010 gezegd: de provincie bezit 30% van de aandelen van Interwaas. Dat is juist. En ook burgemeesters kunnen zich vergissen, zoals gedeputeerden zich kunnen vergissen. Christendemocraten hebben daarbij het voordeel dat sommigen daarvan nog altijd christenen zijn en dus geloven in de vergiffenis. Dank u.

De heer voorzitter

En in het berouw. We gaan door.

PUNT 23. MOTIE (OPENBARE ZITTING)

Voorstel van motie met betrekking tot lopende wegenprojecten van provinciaal belang op initiatief van Paul Beeckman, gedragen door de meerderheidspartijen en Vlaams Belang

De heer voorzitter

Punt 23. We zijn aan punt 23. Voorstel van de resolutie van de heer Paul Beeckman met betrekking tot de veilige ombouw en economische ontsluiting van de N42 Wenteren-Geraardsbergen. Hij zal ons daarover toespreken. Meneer Beeckman heeft het woord.

De heer Beeckman

Dank u meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter, leden van de deputatie, collega's, meneer de griffier, ik trek dit voorstel, deze resolutie, in. En ik wens mij aan te sluiten bij een amendementtekst die ingediend is door de meerderheidspartijen, mede onderschreven door het Vlaams Belang, en die nu op de banken ligt. Dus we hebben een nieuwe tekst waarin we ons allemaal in terug vinden. Ik ben daar zeer gelukkig mee. De tekst is breder, maar handelt ook, op het einde, volledig essentieel over de N42. En waarom heb ik die tekst ingediend? De N42 is ons wellicht, bij de meesten, goed bekend. Het is een van de meest gevaarlijke banen van onze provincie. Deze weg staat bekend als een ware dodenweg. Ik moet zeggen dat in de laatste decennia spreekt men maar liefst van dertien dodelijke slachtoffers. Ik zwijg dan nog over de zwaargewonden en de vele andere ongevallen die er hebben plaatsgevonden. Niettegenstaande de gehouden Staten-Generaal in het jaar 2005 en 2007 is deze westweg als een prioritaire weg in missing links aangeduid in ons wegennet. Vandaar mijn bekommernis om deze weg. Ik zou er veel over kunnen vertellen, veel over uitweiden. Vele van mijn collega's, van Zuid-Oost-Vlaanderen weten hoe belangrijk die weg is voor u, maar ik laat er een paar punten uit. Wij hebben daar de ontsluiting van de E40. Als men komt van de richting Oostende en men moet richting Geraardsbergen en 's avonds omgekeerd, men verlaat de E40 komende van Brussel, is het een heksentoer om zijn weg te vervolgen.

DEBATTEN

Men komt daar op een sluitstuk en men kan niet weg. Verder, het is een mooi stuk dat men daar gebouwd heeft, met die rotonde, maar de ontsluiting missen we nog. Er is een probleem met de fietsbrug. We hebben een prachtige fietsbrug. Men moet ver gaan in Vlaanderen om er zo een te vinden, maar ook daar is de ontsluiting er niet. Of toch onvoldoende. We hebben daar, als we komen dus van de N6 van Kwatrecht naar de N40, de wijk Vantegem die wij noemen, een belangrijke school, Mariagaard, toonaangevend voor onze regio: 1250 leerlingen, 150 leraren en medewerkers. Wij hebben daar ook een nieuwe industriezone gekregen. Op dit ogenblik vierhonderd arbeidsplaatsen. Tegen het einde van dit jaar vijfhonderd. Allen dienen zich op deze baan te begeven. Nu heb ik uit goede bron vernomen, en ik ben daar heel gelukkig om, dat er zeer kortelings werken zouden aangevat worden ter hoogte van Mariagaard, om daar de kinderen op een veilige wijze naar de bussen toe te loodsen, de bushalte. Er zal ook een overbrugging komen met fietspaden over de belangrijke spoorlijn Brussel-Oostende. Dus als men werkelijk nu woord houdt en de werken aanvangt dan zeggen we: het is een grote stap in de richting die we willen. Maar dan gaat volledig onze aandacht naar de N42, komende van de autostrade, van de rotonde dus, richting Geraardsbergen. Daar gaat vooral deze nota over en ik zou vragen aan u collega's, ik kan er nog veel over uitweiden, er zijn al veel voorzieningen getroffen. De grote infrastructuurwerken moeten nog uitgevoerd worden. Dat is juist. Maar u moet maar eens 's avonds of in de loop van de dag zelfs een paar landbouwvoertuigen voor u hebben richting Zottegem. Ik kan u garanderen, u gaat tijd moeten opbrengen om in Zottegem te geraken. Daar waar er toch nu al stroken zijn waar men eventueel een ventweg kan aanleggen. Het zijn geen te grote werken die wij vragen, vandaar dat ik ze vraag. Ik dank u bij voorbaat dat u die motie, samen met mij, wilt ondertekenen. Ik dank u voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel. Wie vraagt er het woord? Meneer Fiers.

De heer Fiers

Voorzitter, zoals u uit het exposé van de ondervoorzitter gehoord hebt, zullen wij met onze fractie de motie niet onderschrijven omdat wij weliswaar op een groot aantal punten de motie kunnen volgen, maar op een aantal fundamentele zaken niet. Ik verklaar mij nader.

Wat betreft het tracé tussen de E40 en de Brusselsesteenweg, richting Wetteren, ik denk dat iedereen het daarover eens is dat daar heel wat moet gebeuren. Ik denk inderdaad dat daar heel wat mogelijkheden zijn. Dat de streefbeeldstudie die is opgemaakt daar ook wat mogelijkheden voorziet. Dat dit stuk wordt gerealiseerd, daar hebben we het hoegenaamd niet moeilijk mee. In tegendeel, we zouden daar ook achter staan. De problematiek van de aansluiting van de fietsersbrug richting Oosterzele, ook dat is een probleem dat wij al jaren onderschrijven. Daar moet inderdaad iets aan gebeuren. De problematiek van de filevorming van de autostrade, hoofdzakelijk komende van Gent en dan de N42 op richting Geraardsbergen, dat is ook een groot probleem, daar moet ook iets aan gedaan worden. maar dan komen we eigenlijk aan de werken die zouden nodig zijn, die voorgesteld worden, volgens de laatste versie van de streefbeeldstudie, op het tracé vanaf de autostrade richting Geraardsbergen. Daar zijn ook nog stukjes onderscheid te maken. In het eerste deel, laat ons zeggen het stukje autostrade tot aan grofweg de kruising met de Gijzenzelestraat, daar is inderdaad een ingreep nodig, want dat moet heel veel verkeer slikken.

Maar vanaf dan verschillen we van mening. We verschillen van mening over de aanpak die dan moet gevolgd worden. Het kernpunt hier is de 2x2-rijrichting. Is dat wenselijk, is dat noodzakelijk? Ik kom daar zo meteen op terug. Want studies die aan de grondslag lagen trouwens van de streefbeeldstudie in de voorlaatste versie hebben aangetoond dat het grootste deel van het verkeer zich afwikkelt richting de zijwegen, richting binnenland laten we maar zeggen, Oosterzele, Scheldewindeke, Sint-Lievens-Houtem, waardoor de capaciteit van de N42 nadien, dus vanaf dat ogenblik, dus een beetje verder dan de Gijzenzelestraat, u hebt daar een afslag richting binnenland, dat dit een gans ander verhaal is. En dat eigenlijk het tracé en de breedte van het tracé zoals het nu bestaat zou kunnen volstaan om het verkeer zoals het nu gemeten wordt naar het binnenland te slikken. Daar zijn een aantal oplossingen voor de problemen die worden gesignaleerd. Wat als u achter een traag landbouwvoertuig zou zitten, op een 2x1-tracé? Dat kan gebeuren. Het voorstel was om daar over een redelijke afstand ventwegen aan te leggen, zodanig dat het lokale verkeer zich niet vermengt met het doorgaand verkeer. Daarvoor hebt ge geen 2x2 nodig. Er is nog een tweede belangrijk argument met betrekking tot de voorgestelde 2x2, dat is

een argument dat hier eigenlijk ook naar voren komt: de verkeersveiligheid. Een 2x2-tracé bevordert de verkeersveiligheid helemaal niet, in tegendeel. Het is veel wenselijker om op een 2x1-tracé terecht te komen waar het doorgaand verkeer op moet omwille van het feit dat er geen inhaalbewegingen nodig zijn, dat er geen manoeuvres nodig zijn. Iedereen kan in het ideale scenario een constante snelheid van 70 km/u bij wijze van spreken blok rijden. Hoe u het ook draait of keert, vraag daar aan verschillende verkeersdeskundigen een mening over, ze zullen het allemaal beamen, dat is de veiligste en meest efficiënte manier om met die weg om te gaan. Dan zitten we eigenlijk over een heel lang stuk van de N42 te spreken, waar die verdubbeling eigenlijk niet nodig is. Er zijn heel wat elementen aan de andere kant die een verdubbeling van het aantal rijstroken ondermijnen of in een slecht daglicht zetten. Ten eerste en dat is eigenlijk het belangrijkste argument: als men dat zou doen, dan creëert men een veel grotere capaciteit op die weg richting Geraardsbergen, richting Franse grens. Neem nu aan – zoals het in de resolutie wordt voorgesteld is dat de bedoeling – dat er ook een aansluiting wordt gemaakt met het autosnelwegennet in het Zuiden van het land, in Wallonië. Dan krijg je eigenlijk een soort van extra grote autostrade, een grote verbinding in ons autowegennet. En precies dit tracé is het meest wenselijke tracé voor mensen die vanuit het Noorden, vanuit Nederland, van de Nederlandse havens, naar de Noord-Franse industrie zouden kunnen rijden. Dus je krijgt een aanzuigeffect. Dat is gedocumenteerd, dat daar heel wat doorgaand verkeer zou passeren. Vrachtwagens hoofdzakelijk. Ik zie niet in wat dat voor meerwaarde dat kan geven voor de ontsluiting van Zuid-Oost-Vlaanderen dat we daar een autostrade bij krijgen met alle overlast van dien: fijnstof, drukte, de onmogelijkheid om veel oversteken te maken, trillingen, geluidsoverlast voor alle mensen die langs dat tracé gaan wonen. Vandaar dat wij in dat scenario helemaal niet willen meestappen. Het scenario dat hier voorligt impliceert dat tussen Oosterzele, of tussen Gijzenzele als je wilt, en Zottegem daar een 2x2-tracé wordt voorzien. In Zottegem bestaat het al. Het impliceert ook dat er verder dan Zottegem ook infrastructuurinterventies gebeuren die de versnelling van het transport op die weg faciliteren, waaronder een nieuw tracé in Herzele. Ook daar kunnen wij ons niet vinden, want wat doe je? Je maakt dan gebruik van stukken open ruimte die op dit moment nog geen verharding hebben. Je neemt open ruimte in beslag om een beweging te doen die wellicht met andere, slimmere ingrepen niet nodig zou zijn.

Wat is ons voorstel en wat is eigenlijk van het voorlaatste streefbeeld nadat onder politieke druk die 2x2 toch nog in het streefbeeld is geraakt? Dat is dat u de weg veiliger maakt. Een ingreep die eigenlijk op korte termijn al kan, is dat men een middenberm aanbrengt. Want als er nu ongelukken gebeuren op de N42, dan heeft dat zeer veel te maken met inhaalbewegingen waarbij men op de andere rijrichting terecht komt en daar frontale botsingen veroorzaakt. Dus dat is een acuut probleem. Daar moeten we iets aan doen. Twee: de zwakke weggebruiker. Dat is ook een elementje dat in de resolutie naar voren komt. Daar zijn we het ook volkomen mee eens. Die wordt op de N42 absoluut onbeschermd. Dat is bijna schandalig. Er is een fietspad dat men met een wit streepje van tien centimeter, afscheidt van het voorbij razend verkeer dat daar doorgaans ook veel te snel rijdt. Men zit daar met een opeenstapeling van problemen. Ik geloof niet dat de oplossing die nu wordt voorgesteld hier in zijn totaliteit de oplossing is waar iedereen het meest bij gebaat is. Het meest van al, er zijn hier mensen uit Oosterzele, zij zijn onmiddellijk gevat want zij krijgen door normaal gezien het meest verkeer te slikken als men dat gaat doen. Ik denk dat die omwonenden bij een 2x2-tracé dat zich hoofdzakelijk op Oosterzeels grondgebied afspeelt, dat daar zich het meest hinder gaat voordoen. Ik zou ervoor pleiten dat men dat nog eventjes heel grondig herbekijkt. Het kan niet de bedoeling zijn dat de ontsluiting van Zuid-Oost-Vlaanderen – wat ik toejuich en wat kan gebeuren op de wijze zoals in de oorspronkelijke streefbeeldstudie werd voorgesteld – moet leiden tot ongelooflijke hinder die eigenlijk maar voorkomt van transport op doorreis. Dat kan toch niet de bedoeling zijn, collega's? Vandaar dat we dat niet zullen ondersteunen.

De heer voorzitter

Dank u wel meneer Fiers. Men hoort dat gij dat zeer goed kent, maar ik ken uw anamnese. Dus ik weet dat gij Oosterzele zeer goed kent. Vraagt nog iemand het woord? Meneer Herman.

De heer Herman

Dank u wel voorzitter. Collega's, als ik deze voorliggende geamendeerde motie lees, dan komt die tekst mij natuurlijk wel bekend voor. Het is eigenlijk voor 90% hetzelfde als de motie die hierna ter stemming wordt voorgelegd en die door mij werd ingediend. Wij gaan deze voorliggende motie dus inderdaad – de

DEBATTEN

fractie leider heeft ze mee ondertekend en terecht – in tegenstelling tot onze collega's van Groen!, wel goedkeuren, omdat ze belangrijke aanbevelingen voor onze provincie bevatten. Nu, de motie – ik geef het toe, ik heb de motie overgenomen van parlementairen van de CD&V, N-VA en sp.a, als het goed is mag het ook gezegd worden – is toch iets uitgebreider dan wat nu eigenlijk voorgesteld wordt. Dan wijs ik bijvoorbeeld naar het punt met betrekking tot de N60, namelijk de versnelde aanpak van de problematische doortocht in Ronse. Als ik naar mijn eigen stad mag verwijzen, Aalst, volgens onderzoek de derde meest filegevoelige stad. Dan is het knooppunt Gentsessesteenweg/Boudewijnlaan dat dringend moet ondertunneld worden in het kader van een goede afwikkeling van het verkeer van en naar de E40 en N41, waar vandaag ellenlange files toch de realiteit zijn, toch belangrijk. Dus om kort te zijn, wij gaan deze motie zeker steunen maar ik handhaaf wel de volgende motie omdat die volgens mij nog iets uitgebreider is.

De heer voorzitter

We gaan dus de motie stemmen. Het amendement is weg. De motie die verdedigd werd door meneer Beeckman ligt ter stemming en is door vier fractie leiders ondertekend en inderdaad niet door meneer Fiers. We gaan stemmen. Is iedereen klaar? want het is lang geleden dat we gestemd hebben.

De stemming is openbaar en elektronisch. Wie voor de motie is van de vier fractie leiders stemt 'ja' ... zeer juist. Meneer Vercamer, ik weet dat gij mij altijd in het oog houdt en ik u ook. Dus ik wist dat gij hetzelfde ging zeggen. Dus we gaan stemmen. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting.
64 'ja', 4 'neen'. De motie die voorgelegd is door meneer Beeckman en ondertekend door vier fractie leiders is goedgekeurd.

Ik denk: de volgende motie is natuurlijk om niet.

PUNT 24. MOTIE STEVE HERMAN (OPENBARE ZITTING)

De prioritaire wegendossiers in Oost-Vlaanderen

De heer voorzitter

Meneer Herman, punt 24 van de agenda.

De heer Herman

Ik handhaaf deze motie omdat deze volgens mij nog een aantal punten bevat die de vorige motie uitbreiden in feite.

De heer voorzitter

Ho-ho, ho-ho, we gaan punt 24 onmiddellijk stemmen. Meneer Herman vraagt om die motie te steunen. Ik veronderstel dat de deputatie vraagt deze niet te steunen.

De heer gedeputeerde Vercamer

Meneer de voorzitter, we hebben daarnet een motie goedgekeurd die ingediend is door de fractie leiders. De fractie leiders Johan Beke namens Open VLD, Melissa Van der haeghen namens de sp.a, Hilaire Liebaut namens CD&V en Marc Joris namens het Vlaams Belang. Ik denk dat die motie duidelijk is en dat

het niet logisch zou zijn nu nog een andere tekst goed te keuren. Welnu als men ze aanhoudt, dan stel ik voor ze te verwerpen. Maar het is niet logisch.

De heer voorzitter

Meneer Joris. De laatste.

De heer Joris

Allez, er is hier ofwel een fuik voor mij opgezet ofwel is er een misverstand geweest. Ik was op voorhand gisteren al van plan van de oorspronkelijke motie van meneer Beeckman te stemmen. Ook met de plagerige gedachte: er is precies een beetje onenigheid over in de meerderheid, dat was een bijkomend argument. Maar men moet serieus zijn, als men ze om inhoudelijke redenen wilt steunen gaat ge niet van gedachten veranderen als ze ook door de meerderheid wordt ingediend. Maar in mijn hoofde was dat slechts een deel van de motie van mijn collega. Specifiek het stuk over de N42 daar is grote eensgezindheid over, daar zitten we volledig op dezelfde golflengte, dat moet hij zelfs niet meer opnieuw voorlezen of toelichten. Dat hebt u zeer goed gedaan. Maar hij doet er nog iets bij. We zijn eigenlijk niet van plan van dat te laten wegvallen. Integendeel, we hadden gedacht de goede wil die we voor jullie motie hebben betoond zou met dezelfde goede wil mogen terugbetaald worden als we de motie met het bijkomende element van de N60 erin voorleggen. Dat bevat voor een deel dezelfde stukken maar het bevat een fundamenteel nieuwe uitbreiding. We handhaven dit graag. Als het de bedoeling is van zulk een motie die ik onderteken van een ander te vervangen, zou het sportief zijn mij erop te wijzen. Ik wil er niet over zeuren maar ik had dat zo niet geïnterpreteerd.

De heer voorzitter

Meneer Joris, zo wordt politiek bedreven. Dus als de motie herhaalt, zal ik daar over laten stemmen en meneer Vercamer vraagt de motie te verwerpen. Meneer Vercamer.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik heb daar echt ook een inhoudelijke reden voor, meneer de voorzitter. De motie zoals voorgelegd wordt door de fractieleiders, die ik daarnet opgesomd heb, die is in die zin verschillend van alle andere teksten die tot nu toe circuleren, zowel hier als in het Vlaams parlement. Dat is dat men hier duidelijk de link legt, de verbinding maakt, met de Staten-Generaal van 2 maart 2007 plus wat daar aan bod gekomen is in de verenigde commissies van de provincieraad van 15 december 2008. Men mag het mij niet kwalijk nemen als provinciaal gedeputeerde dat ik heel veel belang hecht aan die link die men legt naar de Staten-Generaal hier in de provincieraadszaal en naar wat in de verenigde commissies aan bod gekomen is. Vandaar dat ik inderdaad blijf pleiten – er is een goede tekst goedgekeurd – en dat ik het huidige voorstel vraag te verwerpen.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Voorzitter, de bemerking die de collega maakt in verband met de Boudewijnlaan in Aalst, ik ken toevallig ook die problematiek, dat is terecht natuurlijk. Niemand zal eraan twifelen die de situatie daar kent. Maar ik ben er zeker van dat er nog andere collega's zijn hier in de raadszaal die betrokken zijn bij de problematiek en die de concrete toestand kennen die nog andere suggesties hebben om de motie te verfijnen. Alleen komt het belachelijk over naar de Vlaamse regering toe dat wij inderdaad zouden

DEBATTEN

uitpakken met twee moties. Dat is dus ongehoord. Doe dat alstublieft niet. We maken onszelf belachelijk als raad. En bovendien staat er uitdrukkelijk in deze tekst onderaan: *deze motie over te maken aan de Vlaamse regering met de vraag deze in een persoonlijk onderhoud toe te lichten*. Dat wil zeggen dat deze raad normaliter, als de minister inschikkelijk is, de kans zal krijgen om inderdaad deze tekst verder toe te lichten en andere accenten die we zouden willen leggen eventueel aan te dragen. Vandaar mijn uitdrukkelijke vraag aan de collega om die tweede motie niet ter stemming te leggen. Zelfs het verwerpen is eigenlijk gênant.

De heer voorzitter

We kennen de diarree van de moties. Dus over hetzelfde onderwerp met een klein addendum op die eerste. Vraagt u de stemming meneer Herman?

We gaan stemmen over de motie. Het is duidelijk. Met de nuance van meneer Liebaut en meneer Vercamer.

De stemming is geopend. Wie het Vlaams Belang volgt, stemt 'ja'. Wie meneer Vercamer volgt en meneer Liebaut, stemt 'neen'. De stemming is geopend.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Heeft iedereen gestemd? Sluiting.
16 'ja', 52 'neen'. De motie, meneer Herman, is verworpen.

Bij dezen kom ik op het einde van de agenda.

De provincieraad zal opnieuw vergaderen op woensdag 16 februari 2011 om 14.00 uur.

U weet allen dat aansluitend op deze raadszitting een receptie georganiseerd wordt door de raad, voor de raad en een aantal ambtenaren. Aansluitend, dat betekent: niet hollen maar we gaan naar de receptie. Ik zeg niet: we gaan naar huis. Ik zie u allen straks bij de receptie.

Ik sluit de raad.

EINDE VAN DE ZITTING